

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 1

1. Osoba urodzona 11 listopada 1937 r., od dnia 22 października 1994 r. jest emerytem. Decyzją z dnia 1 marca 2007 r. ubezpieczona została pouczone o obowiązku powiadamiania organu rentowego o każdej zmianie adresu. W dniu 27 stycznia 2014 r. odwołująca się wymeldowała się z zajmowanego mieszkania w B., a o tym fakcie organ rentowy dowiedział się z bazy PESEL. Z powodu braku reakcji ubezpieczonej na korespondencje organu, decyzją z dnia 25 listopada 2014 r. wstrzymano wypłatę świadczenia od grudnia 2014 r. W dniu 20 listopada 2015 r. pozwany otrzymał pismo odwołującej się (zamieszkałej w USA) o istnieniu dalszego prawa do wypłaty świadczenia.

Czy wypłata emerytury zawieszona w wyniku niedopełnienia przez organ rentowy należytej staranności podczas weryfikacji miejsca zamieszkania uprawnionego przy ustalaniu dalszego istnienia prawa do pobierania świadczenia, podlega przywróceniu od dnia jej wstrzymania, czy od dnia złożenia wniosku o wznowienie wypłaty?

2. W 1990 r. małżonkowie zawarli przed Sądem Rejonowym w X ugodę, w której mąż zobowiązał się do płacenia alimentów na rzecz małoletnich dzieci oraz ubezpieczonej. W 1991 r. mąż ubezpieczonej wyjechał na stałe do kraju X, z którego przysyłał pieniądze. Żona nie pracowała zawodowo, zajmowała się dziećmi i domem oraz pracowała w gospodarstwie rolnym o powierzchni 2,21 ha. W 2001 r. małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem sądu. Dzieci po uzyskaniu pełnoletniości usamodzielniały się i wyprowadziły do kraju X, gdzie zamieszkują nadal. Ubezpieczona żona nigdy nie podjęła zatrudnienia, utrzymując się z pracy na roli oraz alimentów od męża. Od 2004 r. pobiera rolniczą rentę inwalidzką w niskiej kwocie. Pomagają jej dzieci. Wydaje na leki około 300 zł. Były mąż do końca swojego życia przekazywał ubezpieczonej alimenty i utrzymywał z nią kontakt. Alimenty przysyłał przekazem pocztowym, a później przekazywał przez dzieci, średnio raz na kwartał.

Czy wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego z upływem pięciu lat od orzeczenia rozvodu wyłącza prawo do renty rodzinnej małżonki rozwiedzionej?

3. Ubezpieczony posiada prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz prawo do emerytury. W okresie od 1 stycznia 2012 r. ubezpieczonemu wypłacano 100% emerytury oraz 50% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Świadczenie rentowe ubezpieczonego było wielokrotnie waloryzowane i przedłużane, a każda z kolejnych decyzji zawierała pouczenie o możliwości zawieszenia prawa do świadczenia lub jego zmniejszenia w przypadku osiągnięcia przychodu z tytułu zatrudnienia lub pracy zarobkowej. Analogiczne pouczenie zostało zawarte w decyzji dotyczącej emerytury. Ubezpieczony ponadto składał oświadczenia o osiągnięciu przychodu, które nie zawierały jednak tego uzyskiwanego z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej, ponieważ w placówce organu rentowego uzyskał informacje, dotyczące jego członkostwa w radach nadzorczych Spółdzielni Mieszkaniowej „P.” oraz Agencji Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa, że wynagrodzenie z tego tytułu pozostaje bez wpływu na pobierane świadczenia emerytalno-rentowe a w formularzu stosowanym przez organ rentowy nie było rubryki dla tego rodzaju źródła przychodu. Ubezpieczony w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. był członkiem rady nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „P.” w O. oraz w okresie od 1 sierpnia 2015 r. do 30 września 2016 r. był członkiem rady nadzorczej X w O. Z uwagi na otrzymywanie wynagrodzenia z tego tytułu organ rentowy uznał, że ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do zbiegu świadczeń od 1 stycznia 2015 r.

Czy, gdy ustawodawca obejmuje obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym ubezpieczonego pobierającego świadczenia emerytalno-rentowe w zbiegu, aktywność, która do tej pory nie stanowiła tytułu podlegania takim ubezpieczeniom (np. wynagrodzenie z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej), organ rentowy ma obowiązek dostosować treść pouczenia o zasadach zawieszania prawa do świadczeń w zbiegu do nowego stanu prawnego?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 2

1. Decyzją z dnia 30 października 2014 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni ur. w 1952 od dnia 1 sierpnia 2014 r. prawo do emerytury obliczonej zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej. Przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury uwzględniono składki na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowane na jej koncie zwiększone wskaźnikiem korygującym 19,52/12,22, stanowiącym stosunek pełnej wysokości składki na ubezpieczenie emerytalne do wysokości zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonej w ZUS (art. 184 ust. 3 ustawy emerytalnej). Ubezpieczona zmarła 4 lutego 2016 r., a w dniu 17 lutego 2016 r. wnioskodawca złożył w organie rentowym wniosek o wypłatę środków zaewidencjonowanych na subkoncie matki.

Czy prawo do wypłaty gwarantowanej powstaje w przypadku śmierci emerytki, której przyznano prawo to „emerytury mieszanej”, przed osiągnięciem przez nią wieku emerytalnego?

2. X w 2013 r. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej. W ramach prowadzonej działalności X nie zatrudniała nikogo. Z Y się znała się wcześniej - od 2007 r., a w 2009 r. pracowała u Y w barze. Przystępując do pracy, X się nie poinformowała pracodawcy, że jest w ciąży. X przeszła szkolenie BHP, dostarczyła zaświadczenie o zdolności do pracy. X pracowała codziennie przez 8 godzin i przygotowywała dla pracodawcy materiały dydaktyczne, itp. Z pracodawcą widywała się w B., jeździła tam 2,3 razy w tygodniu. Bieżący nadzór nad ubezpieczoną sprawowała Z za pomocą poczty mailowej oraz podczas osobistych spotkań w B. X pracowała efektywnie do 8 kwietnia 2014 r., po czym stała się niezdolna do pracy w związku z ciążą. Za okres niezdolności do pracy - od 8 kwietnia 2014 r. do 10 maja 2014 r. - wynagrodzenie wypłacił pracodawca, a następnie organ rentowy wypłacił zasiłek chorobowy za okres od 11 maja 2014 r. do 5 sierpnia 2014 r. X się urodziła dziecko w 6 sierpnia 2014 r. i od tego dnia do 4 sierpnia 2015 r. przebywała na zasiłku macierzyńskim. W związku z likwidacją zakładu pracy stosunek pracy pomiędzy X i Y ustał w dniu 31 grudnia 2015 r.

Czy czynności faktyczne pozorujące realizację umowy o pracę, podjęte nie w związku z wypełnianiem obowiązków wynikających z treści tej umowy, lecz mające na celu uwiarygodnienie na zewnątrz pozornych oświadczeń woli, świadczą o tym, że pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca tę pracę przyjmował i wypłacał za nią wynagrodzenie?

3. Spółka od 20 lutego 2013 r. figuruje w KRS. Z informacji pozyskanych z tego rejestru wynika, że jej jedynym wspólnikiem jest ubezpieczony, którego udziały w spółce opiewają na kwotę 100.000 zł. Na podstawie umowy darowizny zawartej w dniu 22 lutego 2013 r. ubezpieczony zbył na rzecz swojej matki X 10 (1%) udziałów w spółce, natomiast na mocy kolejnej umowy darowizny (datowanej na 22 lipca 2015 r.) dokonał zbycia pozostałych 990 (99%) udziałów w spółce na rzecz brata Y. W dniu 4 listopada 2013 r. ubezpieczony (działając w imieniu spółki) dokonał zgłoszenia siebie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu pozostawania ze spółką w stosunku pracy. Tego samego dnia (4 listopada 2013 r.) spółka, reprezentowana przez prokurenta, zawarła z ubezpieczonym umowę o pracę na czas nieokreślony w wymiarze 1/8 etatu na stanowisku zarządcy nieruchomości za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 200 zł miesięcznie (1/8 najniższego wynagrodzenia za pracę). Na mocy porozumienia zmieniającego z 29 października 2014 r. wymiar czasu pracy ubezpieczonego uległ obniżeniu do 1/16 etatu.

Czy w sprawie wszczętej odwołaniem od decyzji stwierdzającej, że osoba fizyczna podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca działalność pozarolniczą o statusie wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i jednocześnie nie podlega tym ubezpieczeniom jako pracownik zatrudniony w tej spółce, spółka ta jest „inną osobą, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja”, czy jest zainteresowanym?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 3

1. X, urodzony w dniu 16 stycznia 1985 r., z zawodu technik mechanik, ubezwłasnowolniony całkowicie z przyczyn psychiatrycznych (schizofrenia paranoidalna) był zarejestrowany jako bezrobotny od dnia 19 października 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. Na podstawie skierowania Powiatowego Urzędu Pracy podpisał z Y umowę o pracę w P.P.H.U. W. na okres próbny w dniu 22 września 2015 r. oraz kolejną na czas określony do dnia 1 stycznia 2016 r. Od dnia 22 września 2015 r. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych. Od dnia 22 października do dnia 23 listopada 2015 r. pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, a następnie do dnia 31 stycznia 2016 r. zasiłek chorobowy. W okresie zdolności do pracy wykonywał pracę stolarza meblowego osobiście w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę i pod jego kierownictwem i otrzymał za nią wynagrodzenie.

Czy ubezwłasnowolniony podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu bez względu na nieważność zawartej umowy o pracę, jeżeli na jej podstawie rzeczywiście wykonywał pracę?

2. Ubezpieczona objęła udziały w Sp. z o.o. jako jedyny wspólnik. Środki na objęcie tych udziałów stanowiły majątek dorobkowy ubezpieczonej i jej męża X, a po śmierci Y weszły w skład masy spadkowej, przy czym spadkobiercami zmarłego Y byli ubezpieczona i jej syn Z. Ubezpieczona wywodziła w związku z tym, że w pierwszym okresie objętym zaskarżoną decyzją (od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 24 czerwca 2007 r.) nie była jedynym wspólnikiem spółki, ponieważ drugim wspólnikiem był jej mąż Y, a w drugim okresie - po śmierci Y - drugim wspólnikiem spółki był syn Y i ubezpieczonej X - Z, wobec czego również po śmierci męża nie była ona jedynym wspólnikiem spółki.

Czy wspólnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest tylko małżonek będący stroną czynności prowadzącej do nabycia (objęcia) udziałów ze środków pochodzących z majątku wspólnego i jako jedyny wspólnik podlega ubezpieczeniom społecznym na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych?

3. Ubezpieczony od 2004 r. do 2007 r. prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług internetowych. 1 września 2006 r. zawarł umowę o pracę nakładczą z X prowadzącym działalność księgową. Ubezpieczony miał wykonywać pracę polegającą na adresowaniu kopert, itp. Materiały były dostarczane przez nakładcę. Zgodnie z umową za każdy zestaw miał otrzymać wynagrodzenie 0,50 zł brutto. W treści umowy nakładca zobowiązał się do dostarczenia materiałów reklamowych w ilości umożliwiającej osiągnięcie dochodu w wysokości 50% najniższego wynagrodzenia. Ubezpieczony przystąpił do wykonywania pracy w ramach tej umowy, ale przez cały okres trwania umowy nie wykonał miesięcznie takiej ilości pracy, która zapewniłaby mu miesięcznie 50% minimalnego wynagrodzenia, chociaż miał zapewnione materiały pozwalające na wysłanie większej ilości przesyłek reklamowych. Miesięcznie uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie od 200 do 300 zł. Umowa o pracę nakładczą z ubezpieczonym została rozwiązana 1 grudnia 2006 r. z upływem terminu, na jaki była zawarta. Od stycznia 2007 r. strony zawarły kolejną umowę o pracę nakładczą, która wiązała je do 31 maja 2007 r. Z tytułu zawartej umowy o pracę nakładczą, płatnik składek zgłosił ubezpieczonego do obowiązkowego ubezpieczenia emerytalnego i rentowego w okresie od 1 września do 1 grudnia 2006 r.

Czy umowa o pracę nakładczą ma jedynie zagwarantować wykonującemu umowę taką ilość pracy (etap kształtowania treści stosunku prawnego), która zapewni wykonującemu uzyskanie co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia, a nie wymusi (etap realizacji ukształtowanego stosunku prawnego) na wykonującym faktyczne jej wykonanie w określonej wysokości i o określonej wartości, czy też odwrotnie?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 4

1. W dniu 19 kwietnia 2016 r. ubezpieczona przeszła operację i od tego dnia do 13 lipca 2016 r. była niezdolna do pracy z powodu choroby, w związku z czym korzystała ze zwolnień lekarskich (od 19 kwietnia do 31 maja 2016 r., od 1 czerwca do 6 czerwca 2016 r., od 7 czerwca do 6 lipca 2016 r. i od 7 lipca do 13 lipca 2016 r.). Wtedy poruszała się przy pomocy kul łokciowych i nosiła protezę. W okresie orzeczonej niezdolności do pracy z powodu choroby ubezpieczona nie świadczyła pracy na rzecz swojego pracodawcy - na stanowisku nauczyciela. Pracodawca ubezpieczonej nie posiadał wiedzy na temat wykonywania przez nią w trakcie zwolnień lekarskich pracy na rzecz innych placówek oświatowych. W okresie od 26 kwietnia do 24 czerwca 2016 r. ubezpieczona świadczyła pracę z tytułu kilku umów zlecenia na rzecz innych placówek oświatowych, za co otrzymała wynagrodzenie. Nie zgłosiła się z tytułu tych umów do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Praca była realizowana w piątki, soboty i niedziele.

Czy ubezpieczony wprowadził organ rentowy w błąd co do okoliczności warunkujących prawo do zasiłku chorobowego, gdy po przedłożeniu zaświadczenia lekarskiego pracodawcy celem otrzymania zasiłku chorobowego wykonuje w okresie objętym zwolnieniem lekarskim pracę zarobkową na rzecz zleceniodawcy?

2. Ubezpieczony urodził się w 1943 r. W 2004 r. wystąpił z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, a organ rentowy decyzją z 2004 r. ustalił dla niego prawo do takiej emerytury od dnia 1 stycznia 2004 r., zawieszając wypłatę tego świadczenia z uwagi na kontynuowanie zatrudniania. W 2009 r. ubezpieczony wystąpił o ponowne ustalenie wysokości świadczenia i wypłatę emerytury wobec ustania zatrudnienia, co spowodowało, że organ rentowy decyzją z 2009 r. ponownie ustalił wysokość świadczenia i podjął jego wypłatę. Wysokość świadczenia wnioskodawcy była następnie przeliczana kolejnymi decyzjami organu rentowego. W 2015 r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy emerytalnej. Organ rentowy decyzją z 2015 r. odmówił uwzględnienia tego wniosku.

Jeśli przepis art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z jego literalnym brzmieniem, nakazuje pomniejszyć podstawę obliczenia emerytury „o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur ...”, to czy dotyczy to kwot emerytur pobranych od rozpoczęcia ich wypłaty na rzecz świadczeniobiorcy, niezależnie od tego, kiedy wypłata się rozpoczęła, nawet jeśli nastąpiło to przed dniem 1 stycznia 2013 r., czy też nie dotyczy?

3. X i Y w dniu 3 listopada 2019 r. zawarły umowę spółki z o.o., której przedmiotem działania było stworzenie sieci sklepów z odzieżą dziecięcą. X będąca prezesem tejże spółki zawarła umowę o pracę ze spółką reprezentowaną przez drugą wspólniczkę. Zakres obowiązków umownych pokrywał się z zakresem obowiązków prezesa tej spółki. Po upływie 14 dni, X przedłożyła zwolnienie lekarskie, domagając się wypłaty świadczeń od organu rentowego.

Kto jest uprawniony do reprezentowania spółki w zakresie zawierania umów o pracę? Czy w tym zakresie wymagana jest szczególna reprezentacja i czy doszło do skutecznego zawarcia umowy o pracę?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 5

1. X został objęty ubezpieczeniami społecznymi z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 31 grudnia 1998 r. W dniu 1 maja 2000 r. został on z kolei zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w T. Z ubezpieczeń tych (jako pracownik w wymienionej spółce) został wyłączony od dnia 16 grudnia 2002 r. na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 18 stycznia 2007 r. Również w dniu 18 stycznia 2007 r. organ rentowy wydał drugą decyzję stwierdzającą, że X podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu) od dnia 16 grudnia 2002 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. X nie zaskarżył tych decyzji, wskutek czego - z dniem 7 marca 2007 r. - stały się one prawomocne. W 2015 r. X zmarł, a zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z 2016 r., spadek po nim na podstawie ustawy nabyli: żona Y (w 1/3 części), córka Z. (w 1/3 części) oraz syn W. (w 1/3 części). Żona Y wraz z mężem X dokonali wcześniej zniesienia małżeńskiej wspólności ustawowej.

Jak będzie kształtowała się odpowiedzialność za zobowiązania publicznoprawne zmarłego (przeniesienie odpowiedzialności – Ordynacja podatkowa), czy z jego majątku odrębnego oraz udziału w majątku wspólnym małżonków, jeśli zobowiązania te powstały przed dniem zniesienia wspólności majątkowej ?

2. X była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie C. od dnia 1 października 2004 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. Jednocześnie od dnia 1 sierpnia 2014 r. prowadziła działalność gospodarczą i z tego tytułu podlegała jedynie ubezpieczeniu zdrowotnemu. W okresie od dnia 24 listopada 2014 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy i pobierała zasiłek chorobowy. W dniu 30 czerwca 2015 r. stosunek pracy uległ rozwiązaniu z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy. Następnie w dniu 1 lipca 2015 r. X. zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W dniu 13 lipca 2015 r. ubezpieczona urodziła dziecko.

Czy pracownicy będącej w ciąży, z którą rozwiązano stosunek pracy z powodu likwidacji pracodawcy, przysługuje prawo do zasiłku macierzyńskiego po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeśli spełnia warunki do objęcia jej ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności?

3. X urodzona w 1993 r., miała prawo do renty rodzinnej od 1 czerwca 2001 r., przyznanej na podstawie art. 83 ustawy. Prawo przyznane zostało na okres do 28 lutego 2009 r. z możliwością przedłużenia w przypadku kontynuowania nauki w szkole i programowego jej ukończenia, nie dłużej niż do osiągnięcia wieku 25 lat. Wpłata świadczenia była przedłużana z uwagi na kontynuowanie nauki w pierwszej w zasadniczej szkole zawodowej a następnie w technikum dla dorosłych i w policealnej szkole zawodowej dla dorosłych. Od 2 lipca 2014 r. renta wynosiła 850 zł. X podjęła zatrudnienie w F. w wymiarze ¼ etatu jako fryzjerka. Wynagrodzenie wynosiło 400 zł. Po podjęciu zatrudnienia początkowo mieszkała u rodziny a następnie w wynajętym pokoju. Za wynajem pokoju płaciła 300 zł a za opłaty licznikowe 100 zł. Rentę rodzinną przeznaczała na koszty utrzymania i dojazdu do szkoły. Przed podjęciem zatrudnienia odwołująca się była z matką w ZUS-ie w K., aby uzyskać informację, czy może podjąć zatrudnienie w trakcie pobierania renty rodzinnej. Pracownica ZUS udzieliła informacji, że jest to możliwe, o ile przychody nie przekroczą najniższego wynagrodzenia. Odwołująca się nie informowała pracownicy ZUS, że pobiera rentę rodzinną przyznaną w drodze wyjątku. W decyzjach doręczanych jej po uzyskaniu pełnoletności nie było też takich informacji.

Czy prawo do renty rodzinnej przyznane w drodze wyjątku ustaje, a wypłacone świadczenia podlegają zwrotowi, gdy osoba uprawniona uzyskała dodatkowy przychód, który po zsumowaniu z rentą nie zapewnia niezbędnych środków utrzymania?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 6

1. Powódka X domagała się od Banku nawiązania stosunku pracy na stanowisku doradcy, za wynagrodzeniem 3.600 zł miesięcznie w wymiarze pełnego etatu, poczynając od dnia wydania orzeczenia w sprawie, ewentualnie zatrudnienia na stanowisku doradca- kasjer w Oddziale Nr 15 Banku, za wynagrodzeniem 3.000 zł. Dodatkowo domagała się również zasądzenia na jej rzecz odszkodowania za możliwy czas zatrudnienia od 1 listopada 2016 r. do dnia wydania orzeczenia w sprawie, przyjmując za jego podstawę kwotę po 3.000 zł do dnia 30 czerwca 2017 r. oraz 3.600 zł, licząc od dnia 1 lipca 2017 r. Pismem z listopada 2017 r. powódka rozszerzyła powództwo i domagała się zatrudnienia na stanowisku doradcy w Oddziale Nr 17 Banku za wynagrodzeniem 5.200 zł, względnie na stanowisku doradca-kasjer za wynagrodzeniem 3.800 zł oraz odszkodowania w wysokości 49.800 zł.

Czy niezwłoczność zgłoszenia pracodawcy chęci ponownego zatrudnienia, należy mierzyć starannością działania byłego pracownika w czynnościach zmierzających do reaktywacji zatrudnienia, ocenianych w danych okolicznościach, jako zachowanie bez nieuzasadnionej zwłoki, czy też inaczej ?

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w X, decyzją z 2017 r., odmówił ubezpieczonemu A.B. prawa do renty rodzinnej po ukończeniu 25 lat życia. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i uznał, że ubezpieczony ukończył 25 lat, posiadając status studenta piątego roku trwających programowo pięć i pół roku studiów stacjonarnych jednolitych magisterskich na Uniwersytecie w C. Następnie decyzją z 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w X. wstrzymał ubezpieczonemu A.B. poczynając od 1 maja 2017 r., wypłatę renty rodzinnej z powodu ukończenia przez niego 25 lat.

Czy ostatni rok studiów w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych rozpoczyna się wraz z początkiem roku akademickiego określonego w regulaminie studiów i trwa w zależności od planowanej w programie studiów daty zakończenia cyklu kształcenia, czy kształtuje się inaczej?

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w T., decyzją z 30 czerwca 2015 r. stwierdził, że X. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 27 stycznia 2015 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 lutego 2015 r. W ocenie organu rentowego, zgłoszeniu X. do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od 27 stycznia 2015 r. nie towarzyszył zamiar faktycznego jej prowadzenia, lecz było ono czynnością pozorną, mającą na celu uzyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczeń społecznych w postaci zasiłku macierzyńskiego, przy minimalnie wniesionej składce. Samo zarejestrowanie działalności w CEIDG oraz dokonanie zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych nie świadczy o tym, że działalność rzeczywiście była wykonywana.

Czy organ rentowy może kwestionować istnienie tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym w przypadku zadeklarowania wysokiej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne przez osobę rozpoczynającą działalność gospodarczą albo podejmującą ponownie taką działalność po dłuższej przerwie, która od chwili zgłoszenia się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego do chwili ziszczenia się ryzyka ubezpieczeniowego w ramach nowo uruchomionej działalności gospodarczej pozyskała zaledwie jednego klienta, a uzyskany w tym czasie przychód z działalności był znacząco niższy od wysokości opłaconych składek na te ubezpieczenia?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 7

1. Odwołująca się X wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R., odmawiającej jej prawa do rekompensaty. Organ rentowy odmówił świadczenia, gdyż po odliczeniu urlopów wychowawczych oraz okresów przebywania na zwolnieniach lekarskich, staż pracy w szczególnych warunkach wyniósł 14 lat, 11 miesięcy i 21 dni, zamiast wymaganych 15 lat.

Czy przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, warunkującego prawo do rekompensaty na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, uwzględnia się okresy niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa?

2. Powodowie X i Y wystąpili z pozwami przeciwko Zakładowi Pracy, domagając się nakazania pozwanemu sprostowania świadectw w pracy w taki sposób, aby z pkt 3 tego świadectwa wynikało, że ich stosunek pracy ustał na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 k.p. (czyli w wyniku rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę z zachowaniem okresu wypowiedzenia) w związku z art. 42 § 3 k.p. w związku z art. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1969 ze zm., dalej także: ustawa o zwolnieniach grupowych) oraz zasądzenia odpowiednio: kwoty XXX na rzecz Z oraz kwoty XXX na rzecz W. tytułem odprawy pieniężnej z ustawy o zwolnieniach grupowych.

Czy rozwiązanie umowy o pracę na skutek nieprzyjęcia nowych warunków zatrudnienia objęte jest zwolnieniem grupowym w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracownika, jeśli doszło do zwolnienia większej liczby pracowników w trybie wypowiedzenia zmieniającego, a w tym co najmniej pięciu zwolnień w rozumieniu art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a dyrektywy Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych?

3. Odwołujący się X w 2013 r. zawarł z Y. umowę o pracę. Y za okresy od 4 marca do 8 sierpnia 2013 r. i od 19 sierpnia 2013 r. do 16 lutego 2014 r. składał wnioski o wypłatę zasiłku chorobowego. Organ rentowy wypłacił Y zasiłki chorobowe. Decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że Y. z tytułu zatrudnienia u X. w okresie od 13 lutego 2013 r. do 28 lutego 2014 r. nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom. Rozpoznając odwołanie od powyższej decyzji, Sąd Apelacyjny wyrokiem z 2017 r. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego z 2015 r. i oddalił odwołania X. i Y. Sąd Apelacyjny wskazał, że Y. nie świadczył pracy wynikającej z umowy o pracę, a płatnik i ubezpieczony zawarli umowę o pracę bez rzeczywistego zamiaru powstania stosunku pracy i świadczenia pracy. Rozstrzygnięcie to stało się podstawą do wydania przez organ rentowy kolejnej decyzji z 2014 r., którą zobowiązano płatnika składek X. do zwrotu wypłaconego Y zasiłku chorobowego za okresy od 4 marca do 8 sierpnia 2013 r. oraz od 19 sierpnia 2013 r. do 16 lutego 2014 r. wraz z odsetkami.

Czy organ rentowy może wybrać płatnika składek jako podmiot zobowiązany do zwrotu świadczenia pobranego nienależnie przez osobę, która zawarła z tym płatnikiem pozorną umowę o pracę?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 8

1. Od 1 marca ubezpieczona pobierała emeryturę przyznaną jej na wniosek przez organ rentowy decyzją z 2013 r. We wniosku ubezpieczona podała, że pobiera emeryturę z KRUS wraz z numerem tego świadczenia. W oparciu o informacje z 2016 r. nadesłaną przez KRUS organ rentowy dokonał ponownej weryfikacji uprawnień ubezpieczonej do emerytury i decyzją z 2016 r. wstrzymał wypłatę emerytury od maja 2016 r. Od 1 maja 2016 r. ubezpieczona pobiera świadczenie wypłacane przez KRUS jako korzystniejsze. Ubezpieczona nie miała świadomości, że emerytura przyznana jej przez organ rentowy jej się nie przysługuje, szczególnie że dołączyła ona do wniosku o to świadczenie wszystkie dokumenty, w tym informację o pobieraniu emerytury z KRUS.

Czy wstrzymanie wypłaty świadczenia na podstawie art. 134 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wymaga wykazania, że po wydaniu decyzji o przyznaniu prawa powstały okoliczności uzasadniające stwierdzenie ustania tego prawa bez potrzeby wyczerpania trybu z art. 114 tej ustawy?

2. X pełnił funkcję prezesa zarządu spółki od 25 października 2005 r. do 15 stycznia 2008 r. Spółka miała zadłużenie w składkach na ubezpieczenia społeczne od marca do grudnia 2007 r., zdrowotne od sierpnia 2006 r. do stycznia 2007 r. i od marca do grudnia 2007 r. oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od czerwca 2006 r. do grudnia 2007 r. Egzekucje przeciwko spółce umarzono wobec ich bezskuteczności. Z tego powodu Zakład Ubezpieczeń Społecznych obciążył X odpowiedzialnością za składki w kwocie 1.425.558 zł. Sądy decyzję pozwanego uznały za prawidłową. Przeciwko spółce toczyło się kilkadziesiąt postępowań egzekucyjnych, przy czym spółka nie posiada majątku ruchomego ani nieruchomości. X miał świadomość zaległości, nie złożył wniosku o upadłość, pomimo zaistnienia przesłanek. Nie wykazał, że spółka posiada mienie, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych w znacznej części.

Czy ograniczenie przez organ rentowy wysokości dochodzonych należności składkowych z powodu przedawnienia może być kwalifikowane jako wskazanie przez członka zarządu mienia spółki pozwalającego na zaspokojenie zaległości w znacznej części?

3. Ubezpieczony osiągnął wiek 60 lat w dniu 29 lutego 2016 r., przystąpił do OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Organ rentowy uznał, że na 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił okres składkowy i nieskładkowy, uzupełniony okresami pracy rolnictwie, w wymiarze 25 lat oraz okres pracy w szczególnych warunkach (po wyłączeniu przez organ rentowy 4 dni niezdolności do pracy) w wymiarze 13 lat, 10 miesięcy i 24 dni. Od 17 czerwca 1977 r. do 31 października 1991 r. był zatrudniony w X, w których pracował na stanowisku spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu. W okresie tego szczególnego zatrudnienia odbył zasadniczą służbę wojskową od 28 października 1980 r. do 19 października 1982 r., a po jej zakończeniu w ciągu 9 dni powrócił do pracy na to samo stanowisko. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu odbytej służby wojskowej do stażu pracy w szczególnych warunkach i zaskarżoną decyzją odmówił mu prawa do emerytury w obniżonym wielu emerytalnym z argumentacją, że na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganego co najmniej 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach. **Czy okres obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej odbytej po 1 września 1979 r. podczas zatrudnienia w szczególnych warunkach podlega zaliczeniu do stażu pracy wymaganego do nabycia emerytury w niższym wieku na zasadach wynikających z przepisów obowiązujących w czasie tej służby?**

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 9

1. Prezydent Miasta pełnił nieprzerwanie funkcję od 2006 r. Jego wcześniejsze wynagrodzenie za pracę na przestrzeni lat pełnienia tego urzędu ulegało zmianom. Przed jego obniżeniem było ustalone w maksymalnej wysokości prawem określonej. W 2016 r. Rada Miasta podjęła uchwałę w sprawie ustalenia wynagrodzenia Prezydentowi Miasta w wysokości wynagrodzenia zasadniczego w kwocie 5.200 zł, dodatku funkcyjnego w wysokości 1.100 zł, dodatku za wieloletnią pracę zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz dodatku specjalnego w wysokości 7-krotności kwoty bazowej, nie więcej niż 30%. W ten sposób wynagrodzenie powoda zostało istotnie obniżone w stosunku do stanu poprzedniego, ale mieściło się w granicach stawek płacowych określonych w obowiązujących przepisach o wynagradzaniu pracowników samorządowych.

Czy kompetencja rady miasta do ustalenia lub zmiany wysokości wynagrodzenia prezydenta miasta może być wykorzystywana w sposób dyskryminujący go ze względu na przekonania polityczne lub światopoglądowe?

2. Wnioskodawczyni Y wystąpiła do organu rentowego o wypłatę świadczenia po zmarłym mężu X, który na skutek wypadku przy pracy w 1983 r. doznał uszkodzenia oka, co skutkowało jego całkowitą niezdolnością do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Prawomocnym wyrokiem z 1983 r. Sąd Okręgowy zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ten sposób, że przyznał X prawo do renty inwalidzkiej z tytułu wypadku przy pracy według II grupy inwalidztwa z dniem 9 marca 1983 r. na stałe. Mąż wnioskodawczyni był także uprawniony do emerytury od 1 października 1994 r. Świadczenia były wypłacane w zbiegu, przy czym renta z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jako świadczenie wyższe była wypłacana w całości, a emerytura jako świadczenie niższe była wypłacana w 50%.

Czy w sytuacji, gdy osoba uprawniona do renty wypadkowej i emerytury, nie zmarła wskutek wypadku przy pracy, podstawę renty rodzinnej można obliczyć od wyższego dowolnie wybranego jednego z tych świadczeń, czy wyłącznie od emerytury?

3. Powódka jest zatrudniona w Liceum w S. jako nauczyciel języka angielskiego. Od lutego 2016 r. leczy się. Ma zarejestrowaną działalność gospodarczą na swoje nazwisko, w ramach której jest prowadzona szkoła językowa i nauka jazdy. Od dnia 28 lutego 2017 r. do 28 lutego 2018 r. dyrektor pozwanego udzielił powódce urlopu dla poratowania zdrowia. W okresie urlopu działalność gospodarcza w postaci szkoły językowej była prowadzona przez męża powódki na podstawie pełnomocnictwa notarialnego. Mąż powódki zajmował się czynnościami formalnoprawnymi, a zajęcia w szkole prowadziła zatrudniona anglistka. Szkoła nauki jazdy faktycznie nie była prowadzona. Powódka nie wykonywała żadnych czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w okresie urlopu dla poratowania zdrowia. Od czerwca 2017 r. działalność została zawieszona. W dniu 5 czerwca 2017 r. powódka otrzymała pismo od dyrektora pozwanej Szkoły o odwołaniu z urlopu dla poratowania zdrowia z uwagi na fakt zarejestrowania na jej nazwisko działalności gospodarczej.

Czy odwołanie nauczyciela z urlopu dla poratowania zdrowia może być uzasadnione w przypadku osobistego wykonywania innej działalności zarobkowej?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 10

1. Zgodnie z ustawą o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2020 r., poz. 762 ze zm.), prawo zawieszenia w czynnościach radcy Prokuraturii przysługuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej. Na decyzję o zawieszeniu w czynnościach przysługuje zażalenie do sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych właściwego ze względu na siedzibę Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej. Do rozpoznania zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego wydanego na skutek odwołania, o którym mowa w art. 58 ust. 2 powołanej ustawy, nie przysługuje żaden środek zaskarżenia. Skoro do postępowania przed sądem apelacyjnym - sądem pracy i ubezpieczeń społecznych wywołanego zażaleniem na decyzję Prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa o zawieszeniu w czynnościach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące apelacji, to orzeczenie w przedmiocie tego zażalenia jest orzeczeniem sądu drugiej instancji, od którego nie przysługuje apelacja, albowiem orzeczenie to jest prawomocne. Norma wyrażona w art. 78 Konstytucji RP nie wymaga, by rozstrzygnięcie pierwszoinstancyjne zapadało w postępowaniu sądowym. Nie wymaga też, by rozstrzygnięcie organu pozasądowego musiało być poddane kontroli dwóch instancji sądowych; wymaganie dwuinstancyjności nie odnosi się do tych postępowań, które są poddane jedynie końcowej kontroli sądu (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 stycznia 2015 r., SK 34/12, OTK-A 2015 nr 1, poz. 1).

W jakiej formie prawnej sąd apelacyjny orzeka w przedmiocie zażalenia na decyzję o zawieszeniu radcy Prokuraturii Generalnej w czynnościach?

2. X urodzona w 1952 r., prawo do wcześniejszej emerytury realizowała od 1 grudnia 2007 r. Prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym nabyła 25 września 2012 r. W dniu 12 maja 2016 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o realizację prawa do emerytury. Organ rentowy decyzją z dnia 15 czerwca 2016 r. przyznał X prawo do emerytury od 1 maja 2016 r., ustalając jej wysokość na kwotę 1.657,43 zł, co było skutkiem pomniejszenia stanu konta indywidualnego o sumę pobranych emerytur w łącznej kwocie 195.346,93 zł. Z uwagi na to, że obliczona w ten sposób emerytura powszechna była niższa niż emerytura wcześniejsza, organ rentowy zawiesił jej wypłatę.

Czy przepis art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ma zastosowanie do urodzonej w 1952 r. ubezpieczonej, która od 2008 r. pobierała wcześniejszą emeryturę, warunki uprawniające do przyznania emerytury z powszechnego wieku emerytalnego spełniła w 2012 r., a wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego złożyła w 2016 r.?

3. Praca X polegała na programowaniu, itp.. Przy porównywaniu wyników i przenoszeniu danych wnioskodawczyni pracowała na dwóch monitorach, porównując na nich dane. Wnioskodawczyni nigdy nie pracowała na dokumentach „papierowych” i nie wprowadzała danych kadrowo - płacowych „ręcznie” do systemu. X wykonywała pracę w trybie ciągłym, przed monitorem ekranowym, który wchodził w skład stacjonarnego zestawu komputerowego.

Czy prawo do rekompensaty przysługuje takiemu pracownikowi, który przy użyciu monitora wykonywał pracę wymagającą precyzyjnego widzenia w warunkach szczególnego obciążenia wzroku?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 11

1. X była zatrudniona w spółce na podstawie umowy o pracę zawartej na okres próbny od dnia 5 czerwca 2008 r., a następnie od 1 października 2008 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku koordynatora działu sprzedaży. Od 11 maja 2011 r. X była nieobecna w pracy w związku z ciążą. Od dnia 25 lipca 2011 r. X przebywała na urlopie macierzyńskim i od 12 do 26 grudnia 2011 r. na dodatkowym urlopie macierzyńskim. Od 27 grudnia 2011 r. do 8 marca 2012 r. korzystała z urlopu wypoczynkowego. Po zakończeniu urlopu wypoczynkowego X złożyła wniosek o udzielenie urlopu wychowawczego, na którym przebywała od 9 marca do 30 września 2012 r. Urlop wychowawczy został następnie przedłużony od 1 października 2012 r. X w piśmie z 2013 r. poinformowała, że z dniem 24 czerwca 2013 r. rezygnuje z urlopu wychowawczego, jednak pracodawca nie wyraził zgody na jej powrót do pracy z dniem 24 czerwca 2013 r., bowiem nie upłynęło 30 dni od daty zawiadomienia spółki o planowanym powrocie do pracy. Po upływie 30 dni od zawiadomienia o rezygnacji z urlopu wychowawczego X nie stawiała się do pracy i jednocześnie przedstawiła zwolnienie lekarskie za okres od 22 czerwca do 19 lipca 2013 r., które było następnie przedłużane. W okresie od 20 grudnia 2013 r. do 8 maja 2014 r. X przebywała na urlopie macierzyńskim w związku z urodzeniem drugiego dziecka oraz w okresie od 9 maja do 19 czerwca 2014 r. na dodatkowym urlopie macierzyńskim. Następnie X korzystała z urlopu rodzicielskiego od 20 czerwca do 18 grudnia 2014 r. Od 19 grudnia 2014 r. do 25 marca 2015 r. X przebywała na urlopie wypoczynkowym. W dniu 11 marca 2014 r. na mocy zarządzenia w sprawie reorganizacji i zmiany regulaminu wynagradzania pracowników, zlikwidowano w spółce 12 stanowisk pracy, w tym stanowisko zajmowane przez X (stanowisko koordynatora działu sprzedaży). W dniu 26 marca 2015 r., gdy X po nieobecności stawiała się do pracy, pracodawca złożył jej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30 czerwca 2015 r. Jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę pracodawca wskazał likwidację stanowiska pracy X z powodu reorganizacji zakładu pracy. W dniu powrotu do pracy nie powierzono X żadnych obowiązków.

Czy pracownikowi, któremu urlopu wypoczynkowego udzielono zaraz po zakończeniu urlopu rodzicielskiego (macierzyńskiego), przysługuje ochrona przewidziana w art. 183-2 k.p. ?

2. X był zatrudniony u Y na stanowisku asystenta - lekarza. Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy wystąpił w 2007 r. do ICZMP na podstawie art. 1 i art. 7 ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych z żądaniami: 1. wprowadzenia minimalnej miesięcznej płacy zasadniczej dla lekarzy zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w wysokości: - dla lekarza stażysty - 1,75 x przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej (wg GUS), - dla lekarza po stażu, bez specjalizacji (młodszy asystent, rezydent) - 2,0 x przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej, - dla lekarza z I stopniem specjalizacji - 2,5 x przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej, - dla lekarza z tytułem specjalisty - 3,0 x przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej; 2. wprowadzenia płatnego urlopu szkoleniowego dla lekarzy w wymiarze 14 dni w ciągu roku. Związek Zawodowy wskazał, iż nie spełnienie żądań będzie oznaczało rozpoczęcie sporu zbiorowego z pracodawcą, i w tym celu zorganizowanie akcji protestacyjnej i ostatecznie strajku.

Jeśli celem ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych jest zmniejszenie napięć między pracodawcą a pracownikami w zakresie warunków pracy i płacy, to czy porozumienie zbiorowe, zawarte wprawdzie po zakończeniu procedury mediacyjnej z art. 7-9 tej ustawy (realizowanej w obliczu strajku), jednak stanowiące kontynuację rozmów nad pierwotnym konfliktem, a jednocześnie modyfikujące porozumienie zawarte na podstawie art. 9 ustawy, powinno zostać zakwalifikowane jako mające oparcie w ustawie w rozumieniu art. 9 § 1 k.p., czy też nie mające takiego oparcia ?

3. Pełnomocnikiem oddziału organu rentowego była osoba, która nie jest radcą prawnym, ale jest pracownikiem oddziału ZUS.

Czy osoba wskazana w stanie faktycznym może być pełnomocnikiem tego oddziału organu rentowego w sprawach z odwołań od decyzji organu rentowego?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 12

1. X urodziła się w 1991 r. i od 2008 r. pobierała rentę rodzinną po zmarłym ojcu. W kolejnych latach X przedkładała organowi rentowemu zaświadczenia potwierdzające pobieranie przez nią nauki w szkole wyższej. W grudniu 2016 r. X kształciła się w Wyższej Szkole, będąc na drugim semestrze studiów podyplomowych. Planowane zakończenie nauki w ramach tych studiów przypadało na luty 2017 r. Zgodnie z harmonogramem studiów podyplomowych, na które uczęszczała X, studia te powinny trwać przez dwa semestry, przy czym planowany koniec zajęć dydaktycznych przypadał na styczeń 2017 r. Po zakończeniu zajęć uczestnik studiów podyplomowych był zobowiązany do złożenia pracy dyplomowej. Warunkiem rozpoczęcia nauki na studiach podyplomowych było przedłożenie przez osobę zainteresowaną dyplomu ukończenia studiów wyższych. X spełniła to wymaganie, bowiem legitymowała się dyplomem ukończenia studiów licencjackich odbytych w Wyższej Szkole Zawodowej w T. X w okresie, w którym realizowała studia podyplomowe, jednocześnie kontynuowała naukę na dwuletnich studiach magisterskich (II stopnia) w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Y., na kierunku „pedagogika”. W grudniu 2016 r. studiowała na trzecim semestrze.

Czy osobie, która osiągnęła 25 lat życia, będąc na ostatnim roku studiów podyplomowych, przedłużyć się prawo do renty rodzinnej do zakończenia tego roku studiów ?

2. X był zastępcą dyrektora ds. technicznych. Zarządzeniem dyrektora z 2013 r. stanowisko zastępcy ds. technicznych zostało zniesione a na jego miejsce zostały utworzone trzy nowe stanowiska zastępców do spraw: inwestycji drogowych i transportu, utrzymania infrastruktury oraz ekonomicznych. W 2013 r. pracodawca na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych przeniósł powoda na samodzielne stanowisko głównego inżyniera. Wskazał, że przeniesienie jest konsekwencją zmiany regulaminu organizacyjnego i likwidacji stanowiska X. W 2013 r. pracodawca rozwiązał z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia. Sąd przywrócił powoda do pracy. Pozwany w porozumieniu z powodem przywrócił powoda do pracy na stanowisko inspektora nadzoru w wydziale zarządzania pasem drogowym w związku z likwidacją stanowiska głównego inżyniera. Pozwany zobowiązał się do wypłaty powodowi dodatku wyrównawczego do uzyskania emerytury, w wysokości różnicy pomiędzy wynagrodzeniem otrzymywanym na zlikwidowanym stanowisku głównego inżyniera a wynagrodzeniem na stanowisku inspektora nadzoru. Stosunek pracy powoda został rozwiązany na mocy porozumienia w 2016 r. w związku z przejściem na emeryturę.

Czy przeniesienie pracownika samorządowego na inne niekierownicze stanowisko jest uzasadnione, gdy stanowisko dotychczas zajmowane przez niego podzielono w wyniku reorganizacji zatrudniającej go jednostki na trzy stanowiska kierownicze?

3. X była zatrudniona u Y na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony na stanowisku zastępcy kierownika sklepu. W dniu 31 grudnia 2010 r. X miała rozpocząć pracę o godzinie 11⁰⁰. Około godziny 10⁵⁰ weszła do sklepu wejściem głównym i skierowała się do szatni dla pracowników pierwszą alejką. Na wysokości regału ze słodyczami przewróciła się i upadając uderzyła o podłogę lewym kolanem. W tym dniu padał śnieg, w sklepie był duży ruch, gdyż był to Sylwester. Podłoga była mokra i śliska, ponieważ klienci wnosili na butach mokry śnieg. X nie śpieszyła się ani nie wykonywała gwałtownych ruchów. Ponieważ odczuwany ból był coraz większy, wezwano pogotowie, które odwiozło powódkę do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego. Zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy. Na skutek wypadku wystąpił u powódki trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 6%.

Czy roszczenie pracownika o zadośćuczynienie za krzywdę doznaną na skutek wypadku przy pracy przedawnia się w terminie unormowanym w art. 442¹ § 1 k.c., czy w terminie unormowanym w art. 291 § 1 k.p. ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 13

1. X urodzony w 1957 r., w 2017 r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury. Ubezpieczony posiadając 25-letni staż składkowy i nieskładkowy przed 1 stycznia 1999 r., nie wykazał jednak wykonywania w tym okresie przez 15 lat pracy w warunkach szczególnych. X w okresie od 9 lutego 1979 r. do 31 lipca 1991 r. (12 lat, 5 miesięcy i 23 dni) zatrudniony był w firmie Y na stanowisku elektromontera. Zatrudnienie to kontynuował od 1 sierpnia 1991 r. do 28 lutego 1995 r. (3 lata i 7 miesięcy) w firmie Y, pracując również na stanowisku elektromontera. W tej firmie, zarówno przed jej prywatyzacją, jak i po prywatyzacji, X w pełnym wymiarze czasu pracy pracował przy remontach. Do jego obowiązków należała praca w 5-6 osobowych brygadach, które to brygady zajmowały się demontażem starych i montażem nowych słupów oraz rozciąganiem nowych linii napowietrznych kablowych. Praca świadczona była codziennie, przy wyłączonym napięciu, i powinna być wykonywana w takim tempie, by możliwe było w godzinach popołudniowych i nocnych przywracanie napięcia odbiorcom.

Czy praca elektromontera zatrudnionego w przedsiębiorstwie niezajmującym się wytwarzaniem lub przesyłaniem energii elektrycznej jest pracą w warunkach szczególnych jeśli wykonywana była przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych?

2. X wykonując obowiązki pracownicze i będąc w stanie nietrzeźwości spowodował wypadek komunikacyjny, w którym osoba trzecia odniosła uszczerbek na zdrowiu. Ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, którym poruszał się X wypłacił osobie trzeciej zadośćuczynienie, po czym wezwał X do zwrotu całego wypłaconego zadośćuczynienia. W odpowiedzi na wezwanie X oświadczył, że zobowiązany do zapłaty w tym przypadku jest jego pracodawca, natomiast on jest gotów zapłacić jedynie kwotę stanowiącą jego trzymiesięcznego wynagrodzenia, gdyż do takiej wysokości jest ograniczona jego odpowiedzialność, skoro szkodę wyrządził podczas wykonywania pracy.

Oceń stan prawny?

3. Pozwany organ rentowy decyzją z 2016 r. przyznał wnioskodawcy emeryturę od daty osiągnięcia wieku. Do emerytury nie uwzględnił rekompensaty, gdyż wnioskodawca nie wykazał wymaganej pracy w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy decyzję pozwanego uznał za prawidłową i wyrokiem z 2017 r. oddalił odwołanie wnioskodawcy. Sąd Apelacyjny wyrokiem z 2018 r. oddalił jego apelację. W skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia skarżący ustalił na 46.229 zł w oparciu o regulację z art. 22 ustawy o emeryturach pomostowych. Wskazał, że rekompensata nie jest świadczeniem samodzielnym, stanowi dodatek do ustalonego kapitału początkowego i jest waloryzowana. Kwota rekompensaty zwiększa podstawę wymiaru emerytury.

Czy skarga kasacyjna w sprawie o rekompensatę za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach jest dopuszczalna, jeżeli 12-krotność różnicy wysokości emerytury obliczonej z rekompensatą oraz bez rekompensaty przekracza kwotę 10.000 zł?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 14

1. X od dnia 1 maja 2003 r. była zatrudniona u Y na podstawie mianowania jako nauczyciel akademicki na czas nieokreślony. W okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 30 kwietnia 2016 r. X była niezdolna do pracy i przebywała na zwolnieniu lekarskim, w tym od dnia 6 października 2015 r. do dnia 4 kwietnia 2016 r. pobierała zasiłek chorobowy. Decyzją z 2016 r. ZUS przyznał X prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od dnia 5 kwietnia 2016 r. do dnia 3 lipca 2016 r. Pismem z 2016 r. pracodawca rozwiązał z X stosunek pracy na podstawie art. 124 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wskazano czasową niezdolność do pracy spowodowaną chorobą, której okres przekroczył w dniu 4 kwietnia 2016 r. okres zasiłkowy. Ponadto wskazano, że X nie dostarczyła orzeczenia potwierdzającego zdolność do pracy na zajmowanym stanowisku.

Czy wydłużenie okresu ochronnego przed rozwiązaniem stosunku pracy za wypowiedzeniem z mianowanym nauczycielem akademickim wymaga wykazania przez pracownika zarówno poprawy stanu zdrowia, jak i możliwości powrotu do pracy?

2. W zakładzie pracy X działały dwie organizacje związkowe: Y i Z. Druga organizacja poinformowała o wykreśleniu z rejestru organizacji zakładowej. W połowie lipca 2015 r. z centralą X skontaktował się przewodniczący Związku, wskazując, że w miejsce wykreślonej organizacji związkowej działać będzie inna organizacja związkowa. Zgodnie z pismem z 2015 r. podjęto uchwałę o wpisaniu organizacji A do rejestru Związku Zawodowego. W dniu 2015 r. przewodniczący Związku złożył w centrali X pismo z informacją, że w 2015 r. została zarejestrowana Komisja Zakładowa Pracowników w ramach Związku Zawodowego z siedzibą w W. oraz że do reprezentacji związku uprawniony jest przewodniczący Piotr W. W sierpniu 2015 r. powzięto zamiar wypowiedzenia Piotrowi W. umowy o pracę, zaś 4 września 2015 r. dyrektor zaproponował mu rozwiązanie umowy. Piotr W. oświadczył, że jest chroniony jako przewodniczący związku zawodowego. Rada pracownicza wyraziła zgodę na wypowiedzenie umowy o pracę, którego dokonano 10 września 2015 r. Pismo Piotra W. z 10 grudnia 2015 r. zawierające informację o liczbie członków zrzeszonych w pozwanym związku u X nie dotarło do spółki. Pismo z 12 marca 2016 r. o analogicznej treści zostało wrzucone do skrzynki w sklepie.

Czy odmowa ujawnienia pracodawcy imion i nazwisk członków zakładowej organizacji związkowej pozbawia tej organizacji przysługujących jej uprawnień, które zależne są od liczby członków?

3. X została zatrudniona w Y od dnia 9 czerwca 1992 r., przy czym w okresie od dnia 17 sierpnia 2016 r. do dnia 17 listopada 2016 r. powierzono jej wykonywanie pracy na stanowisku starszego specjalisty. Jako pracownikowi przewidzianej do likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych nie doręczono X pisemnej propozycji zatrudnienia w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa bądź w Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa. X zwróciła się pismem z 2017 r. do pełnomocnika ds. utworzenia Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa o umożliwienie jej (po zniesieniu Agencji Nieruchomości Rolnych) dalszego zatrudnienia, jednakże nie otrzymała na to pismo żadnej odpowiedzi, co ostatecznie z mocy prawa wywołało skutek w postaci wygaśnięcia jej stosunku pracy z dniem 31 sierpnia 2017 r.

Czy zmiana pracodawcy na mocy art. 46 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia, czyli "sukcesja generalna" stanowi przeszkodę do przywrócenia pracownika do pracy na poprzednie warunki pracy i płacy, gdy wypowiedziano mu umowę o pracę przed wejściem tych przepisów w życie?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 15

1. Od dnia 1 stycznia 2004 r. pracownicy pedagogiczni zatrudnieni przed dniem 1 stycznia 2004 r. w publicznych placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz ośrodkach adopcyjno-opiekuńczych, działających na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 930 ze zm.), podlegali przepisom ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (art. 1 ust. 1a dodany ustawą z dnia 27 czerwca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 137, poz. 1304). Stosownie do art. 43 ust. 3 lp. 8 lit. a Karty, obowiązywał ich w ramach 40-godzinnego tygodniowego obowiązkowego czasu pracy, wymiar 26 godzin przeznaczonych na zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze prowadzone bezpośrednio z wychowankami albo na ich rzecz. Czas pracy powyżej 26 godzin tygodniowo stanowił godziny ponadwymiarowe (art. 35 ust. 2 i 3 Karty). Od dnia 1 stycznia 2012 r., na podstawie art. 237 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2011 r. Nr 149, poz. 887 ze zm.) w stosunku do osób, o których mowa w art. 1 ust. 1a Karty Nauczyciela w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie tej ustawy, Kartę stosuje się przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy o wspieraniu rodziny.

Czy regulamin organizacyjny domu dziecka ustalony przez dyrektora jest źródłem prawa pracy określającym pensum dla pracowników pedagogicznych zatrudnionych w placówkach działających na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej?

2. X od dnia 1 listopada 2001 r. został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Okręgowej. Od dnia 1 listopada 2011 r. zostało mu przyznane wynagrodzenie. Następnie od dnia 15 stycznia 2015 r. X został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Apelacyjnej, w związku z czym od dnia powołania zostało mu przyznane na podstawie art. 62 ust. 1, 1a i 1ba ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze oraz § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 2010 r. w sprawie wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów oraz wysokości dodatków funkcyjnych przysługujących prokuratorom wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej (z zastosowaniem mnożnika 2,75 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia).

Czy status prawny prokuratora zniesionej prokuratury apelacyjnej, który nie został powołany na stanowisko prokuratora prokuratury regionalnej, od chwili przeniesienia go na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej (z zachowaniem tytułu prokuratora byłej Prokuratury Apelacyjnej) określał wyłącznie art 39 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o prokuraturze, czy też inne przepisy?

3. U X obowiązywał Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy zawarty w dniu 12 kwietnia 1994 r., następnie zmieniony protokołami dodatkowymi [...]. Oświadczeniem z dnia 31 stycznia 2017 r. X wypowiedział powyższy Układ. W konsekwencji X wręczył wypowiedzenia zmieniające warunki pracy i płacy wszystkim swoim pracownikom zatrudnionym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, w tym Y i Z. W kwietniu 2017 r. strona X sporządził regulamin składania wypowiedzeń zmieniających warunki pracy i płacy pracownikom. X zawiadamiał organizacje związkowe reprezentujące jego pracowników o zamiarze wypowiedzenia wszystkim pracownikom warunków umów o pracę.

Czy rozwiązanie umowy o pracę na skutek nieprzyjęcia nowych warunków zatrudnienia mieści się w pojęciu zwolnienia grupowego, jeżeli w trybie wypowiedzenia zmieniającego doszło do równoczesnego zwolnienia większej liczby pracowników, w tym co najmniej do pięciu zwolnień w rozumieniu art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 16

1. X był zatrudniony u Y na stanowisku kierowcy samochodowego od września 1984 r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Do obowiązków X należało między innymi: dbanie o powierzony pojazd i utrzymywanie go w stałej gotowości technicznej; prowadzenie, eksploatacja i obsługa powierzonych mu pojazdów, itp. Wiosną 2016 r. Y zatrudnił dwóch nowych kierowców, którzy zaczęli kwestionować normy zużycia paliwa wyznaczone przez Y, które miały być zbyt wysokie. Zgłaszali to przełożonym, co spotkało to się z dezaprobatą dłużej zatrudnionych kierowców. W maju 2016 r. odbyło się spotkanie z udziałem nowozatrudnionych kierowców oraz dyrektora generalnego Y, na którym nowi pracownicy przedstawili sytuację panującą wśród kierowców Y. Według nich panowała nieprzyjemna atmosfera wobec nowozatrudnionych kierowców, wywołana konfliktem na tle zawyżonych limitów zużycia paliwa w samochodach służbowych.

Czy wywieranie agresywnej, wrogiej, niemoralnej i bezprawnej presji na współpracownika, który godził się na przywłaszczenie mienia (paliwa) pracodawcy, uzasadnia rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy opresora?

2. Ubezpieczony pozostaje w zatrudnieniu, Sąd na podstawie opinii biegłych ustalił, że stan jego zdrowia nie powoduje niezdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, choć nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej i prac wymagających gibkości narządu osiowego. Przytoczył stanowisko biegłych, iż "zgodnie z zasadami logiki nie można orzec, że ktoś jest niezdolny do pracy, kiedy ją właśnie wykonuje w pełnym wymiarze czasowym od kilku lat". Ostatecznie podzielił stanowisko opinii uzupełniającej biegłego reumatologa, że „pobrane świadczenie od wielu lat (od dnia 1 stycznia 2000 r.) pozwoliło na przekwalifikowanie się bez uszczerbku na zdrowiu”. Uznał za nieistotne dla oceny niezdolności do pracy na podstawie art. 12 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Czy jest przekwalifikowaniem, o którym mowa w art. 12 ust. 1 in fine i art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach, przystosowanie się osoby niezdolnej do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami do wykonywania zatrudnienia niższej kwalifikowanego?

3. X był zatrudniony przez Y najpierw na podstawie umowy na okres próbny od 13 kwietnia 2015 r. do 30 czerwca 2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku menedżer do spraw rozwoju produktu. W dniu 15 czerwca 2015 r. strony umowy o pracę podpisały umowę o zakazie konkurencji. Na podstawie tej umowy powód zobowiązał się przez cały czas trwania umowy o pracę u pracodawcy, a także u jego następców prawnych, do powstrzymywania się od wszelkiej działalności naruszającej interes pracodawcy. W § 4 tej umowy strony postanowiły, że zakaz ten będzie miał zastosowanie w okresie 1 roku po ustaniu stosunku pracy. Pracodawca zobowiązał się w okresie 1 roku po ustaniu stosunku pracy wypłacać pracownikowi co miesiąc tytułem odszkodowania 25% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pobieranego w ostatnim roku trwania umowy o pracę, chyba że pracownik naruszy umowę. W § 7 umowy strony postanowiły, że postanowienia § 4, 5 i 6 będą miały zastosowanie w przypadku złożenia przez pracodawcę pisemnego oświadczenia najpóźniej w ostatnim dniu obowiązywania umowy o pracę, a w przeciwnym razie umowa o zakazie konkurencji rozwiązuje się z ostatnim dniem pracy pracownika. W dniu 30 czerwca 2015 r. X i Y podpisali umowę o pracę na czas określony do 31 stycznia 2016 r. W dniu 1 lutego 2016 r. strony podpisały umowę o pracę na czas nieokreślony. W dniu 29 listopada 2016 r. X złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2016 r. Po zakończeniu zatrudnienia pracodawca nie złożył X oświadczenia o obowiązywaniu umowy o zakazie konkurencji. X powstrzymał się od podjęcia zatrudnienia w zakładach pracy o podobnym profilu działalności, jaką prowadził pracodawca, aby nie naruszyć zakazu konkurencji.

Czy dopuszczalne jest wprowadzenie do umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy warunku zawieszającego, uzależniającego powstanie skutków czynności prawnej (umowy o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy) od oświadczenia pracodawcy złożonego najpóźniej w ostatnim dniu obowiązywania umowy o pracę ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 17

1. X z zawodu jest mechanikiem maszyn i urządzeń przemysłowych - ślusarzem. Po ukończeniu szkoły zawodowej podjął pracę w Y Pracował w warsztacie remontowym, który znajdował się na terenie fabryki. X do zakończenia zatrudnienia wykonywał prace wyłącznie na terenie przepompowni cementu i na sprężarkach. Były to ogromne silosy 8-50 tonowe i 3-150 tonowe, w których znajdował się cement, który przepompowywany był gruszką 2-wu tonową do silosów na hali produkcyjnej. Sprężarki były potrzebne do całego cyklu produkcyjnego. X obsługiwał wyłącznie sprężarki i przepompownie cementu. Pracował na trzy zmiany w pełnym wymiarze czasu pracy. Po przyjeździe do pracy włączał sprężarkę i sprawdzał stan cementu w silosach na produkcji, który musiał być uzupełniany na bieżąco do gruszki, którą obsługiwał. Sypano cement na przenośniki ślimakowe, które notorycznie się psuły. W cemencie stojącym w silosach po kilku dniach robiły się grudy i należało je opróżniać i czyścić. X codziennie pracował przy jakimś silosie lub przenośniku i usuwał awarie, żeby zabezpieczyć produkcję. Pracował w zapyleniu i hałasie. Używał maski przeciwpyłowej, otrzymywał dodatek za pracę w szczególnych warunkach i mleko.

Czy „Oddziałem” jest wyodrębniona ze względu na ciąg technologii część zakładu, czy też sam budynek, w którym wykonywane są prace w warunkach szczególnych?

2. X była zatrudniona u Y jako nauczyciel mianowany. Pismem z 4 maja 2016 r. Y powiadomił X, że w roku szkolnym 2016/2017 w związku ze zmianami organizacyjnymi uniemożliwiającymi dalsze zatrudnianie X w pełnym wymiarze zajęć, liczba godzin na stanowisku nauczyciela zmniejszyła się z 18 do 10. Wobec powyższego zaproponowano X zatrudnienie w wymiarze 10/18 godzin tygodniowo i wynagrodzenie proporcjonalne do nowego wymiaru czasu pracy. W dniu 4 maja 2016 r. X wyraziła pisemną zgodę na obniżenie jej wymiaru zatrudnienia z 18 do 10 godzin tygodniowo i przyjęła do wiadomości, że będzie otrzymywała proporcjonalnie niższe wynagrodzenie. Pismem z 30 czerwca 2016 r. X zwróciła się o udzielenie jej urlopu dla poratowania zdrowia. Decyzją z 5 lipca 2016 r. na podstawie art. 73 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela udzielono X urlopu dla poratowania zdrowia w okresie od 10 sierpnia 2016 r. do 9 sierpnia 2017 r., powiadamiając ją, że w okresie od 1 września 2016 r. będzie otrzymywała wynagrodzenie należne za obniżony wymiar czasu pracy (10/18).

Czy nauczycielowi w okresie urlopu dla poratowania zdrowia przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w wysokości odpowiadającej obniżonemu uprzednio wymiarowi zajęć?

3. Pracodawca podjął decyzję o delegowaniu X do wykonywania pracy w okresie od dnia 13 czerwca 2016 r. do dnia 12 września 2016 r. Pismo dotyczące delegacji X odebrał w dniu 10 czerwca 2016 r., natomiast od dnia 1 lipca 2016 r. przebywał na zwolnieniach lekarskich. Pracodawca zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z prośbą o skontrolowanie ich zasadności. Organ rentowy nie stwierdził uchybień. Przełożony X w dniu 6 czerwca 2016 r., jeszcze przed delegowaniem X do innej pracy, wystąpił z wnioskiem o rozwiązanie z nim umowy o pracę. Przyczyną uzasadniającą była likwidacja stanowiska pracy. Zwolnienie X było konsultowane z zakładową organizacją związkową, która nie wyraziła zgody na rozwiązanie umowy o pracę. W dniu 10 października 2016 r. X wręczono oświadczenie woli pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia.

Czy rozwiązanie stosunku pracy z powodu likwidacji stanowiska jest uzasadnione, gdy pracodawca jedynie rozważa zmiany w strukturze organizacyjnej prowadzące do takiej likwidacji, ale nie podjął jeszcze formalnej decyzji o ich wprowadzeniu w życie?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 18

1. X decyzją z 2006 r. została mianowana na stanowisko psychologa w dziale terapeutycznym Zakładu Karnego. Na wniosek X w 2007 r. decyzją dyrektor Zakładu Karnego przyznał jej pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego. Powyższa decyzja zawierała pouczenie o obowiązku zwrotu świadczenia w przypadku zwolnienia ze służby przed nabyciem praw emerytalnych. W wyniku uwzględnienia wniosku X, decyzją z 2013 r. została ona zwolniona ze służby bez prawa do emerytury. X w dniu 23 października 2013 r. odwołała się od decyzji dyrektora Zakładu Karnego. Dyrektor Okręgowej Służby Więziennej, decyzją z 2013 r. utrzymał w mocy decyzję dyrektora Zakładu Karnego. Ta decyzja stała się ostateczna 12 listopada 2013 r. Z kolei decyzją z 6 października 2016 r. dyrektor Zakładu Karnego nakazał X zwrot pomocy finansowej oraz wezwał ją do zapłaty kwoty zwaloryzowanego świadczenia, którego X nie zwróciła.

Czy decyzja o zwrocie pomocy finansowej przerywa bieg terminu przedawnienia roszczenia o zwrot tej pomocy przez funkcjonariusza Służby Więziennej zwolnionego ze służby (art. 226 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 186 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej)?

2. X zajmuje się produkcją rolną. Pola na terenie działania spółki należą do terenów podmokłych z tendencją do powstawania zlewków wody opadowej. Grunty te w 80% posiadają płytką (20-50m) sieć drenującą, która ulega częstym uszkodzeniom. W związku z prowadzeniem prac, dotyczących oczyszczania systemów melioracyjnych na eksploatowanych polach X nawiązywał współpracę z Y, który w czasach swojej aktywności zawodowej w Zakładzie Pracy należał do pracowników grupy melioracyjnej, pracujących pod nadzorem melioranta i wykonywał naprawy sieci i jej rozbudowę. Przy każdorazowym nawiązaniu z zainteresowanym stosunku pracy, w oparciu o umowę zlecenie Y wystawiał rachunki na ustaloną kwotę miesięcznego wynagrodzenia. Umowy zawierane z Y nie zawierały informacji o miejscu zainstalowanych sieci melioracyjnych ani też nie precyzowały efektu, jaki Y ma osiągnąć.

Czy umowa o czyszczenie lub konserwację urządzeń melioracyjnych jest umową o dzieło?

3. Spółka świadczy usługi opiekuńcze i w tym celu podejmuje współpracę ze zleceniobiorcami, którzy wykonują je za granicą a w kraju wykonują na rzecz spółki usługi marketingowe. Spółka wystąpiła z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zleceniobiorców oddelegowanych do pracy za granicę. Wątpliwość dotyczyła § 2 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia, gdy podstawa wymiaru składek w pierwszym miesiącu wyniesie „zero”. Wnioskodawca zaproponował, aby w pierwszym miesiącu, kiedy nie będzie wypłacane wynagrodzenie, podstawa wymiaru składek wynosiła zero, a w drugim miesiącu należałoby zsumować wypłaconą w tym miesiącu zaliczkę oraz otrzymane z końcem miesiąca wynagrodzenie albo dwa wynagrodzenia wypłacone w jednym miesiącu i w sytuacji, kiedy to wynagrodzenie będzie przekraczało kwotę przeciętnego wynagrodzenia, pomniejszyć je o równowartość diet za każdy dzień pobytu za granicą i wyliczyć te kwoty z podstawy wymiaru składek, nie niższej jednak niż równowartość przeciętnego wynagrodzenia. Wynagrodzenie za usługi w kraju będzie natomiast doliczane w całości do podstawy oskładkowania i zostaną od niego odprowadzone składki.

Czy podstawa wymiaru składek dla zleceniobiorców oddelegowanych do pracy za granicą jest rozliczana w taki sam sposób jak dla delegowanych pracowników, odrębnie za każdy miesiąc delegowania, a nie tylko za miesiąc, w którym wypłacono skumulowane wynagrodzenie?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 19

1. Pismem z dnia 8 grudnia 2014 r., doręczonym w dniu 9 grudnia 2014 r., Y rozwiązał z X umowę o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 53 § 1 pkt 1 lit. b k.p. z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby, trwającej dłużej niż okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze trzy miesiące. Na miejsce X w 14 grudnia 2014 r. została zatrudniona inna pracownica na podstawie umowy o pracę na czas określony, która „została następnie przekształcona w umowę na czas nieokreślony”. W dniu 23 lutego 2015 r. Y ogłosił konkurs na staż urzędniczy na dwa wolne stanowiska pracy, w którym dwie wyłonione kandydatki zatrudnił od 10 kwietnia 2015 r. X nie brała udziału w tym konkursie, ale 9 kwietnia 2015 r. uzyskała zaświadczenie „lekarza prowadzącego” o zdolności do podjęcia pracy, o czym powiadomiła Y i w dniu 10 kwietnia 2015 r. zgłosiła na piśmie gotowość ponownego zatrudnienia na stanowiskach, na którym w tym dniu zatrudnione zostały dwie kandydatki wyłonione w procedurze konkursowej. W odpowiedzi Y poinformował X, że nie ma możliwości jej ponownego zatrudnienia ze względu na brak wolnych etatów na stanowiskach pracy odpowiadających jej kwalifikacjom zawodowym. Następnie w dniu 25 kwietnia 2016 r. Y ogłosił kolejny konkurs na staż urzędniczy na pięć wolnych stanowisk pracy, w tym trzy pełne etaty w wydziałach orzeczniczych, jeden etat w wydziale gospodarczym oraz $\frac{3}{4}$ etatu w wydziale finansowym, w którym nie wzięła udziału X.

Czy pracodawca ma obowiązek ponownego zatrudnienia pracownika, który odzyskał zdrowotną zdolność do pracy w okresie 6 miesięcy od rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, także w przypadku powstania możliwości zatrudnienia w celu zastępstwa innego pracownika w czasie jego usprawiedliwionej nieobecności w pracy?

2. X pracuje w Y od 1999 r. Razem z X w centrum handlowym zatrudnione były: konsultantki oraz p.o. kierownika sklepu. Już w listopadzie 2015 r. było wiadome, że sprzedaż nie będzie dalej prowadzona, o czym poinformowano pracowników. W związku z likwidacją oddziału zakładu pracy w listopadzie 2015 r. X została przeniesiona do innego oddziału zakładu pracy. Dnia 23 grudnia 2015 r. zawarto porozumienie zmieniające umowę o pracę, na podstawie którego zmianie uległo miejsce wykonywania ich pracy, a w przypadku Z także stanowisko pracy (utraciła ona stanowisko p.o. kierownika sklepu i została zatrudniona na stanowisku specjalisty, bez prawa do premii w związku z kierowniczym stanowiskiem). Jako miejsce wykonywania pracy w odniesieniu wskazano sklepy pracodawcy. X z dniem 23 grudnia 2015 r. z uwagi na likwidację oddziału zakładu pracy otrzymała od pracodawcy polecenie wykonywania pracy w okresie od 5 stycznia do 4 kwietnia 2016 r. w innym miejscu. W tym samym dniu X otrzymała od Y wypowiedzenie warunków umowy o pracę z dnia 21 grudnia 2015 r. w części dotyczącej miejsca wykonywania pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który miał upłynąć 31 marca 2016 r. W wypowiedzeniu od 1 kwietnia 2016 r. Y zaproponował X nowe warunki umowy o pracę. X nie przedstawiono możliwości zawarcia porozumienia zmieniającego w zakresie miejsca wykonywania pracy - w przeciwieństwie do innych pracowników.

Czy zaproponowanie jednemu pracownikowi niemożliwych do przyjęcia nowych warunków pracy narusza art. 42 § 1 k.p., gdy pracodawca w wyniku zmian w strukturze organizacyjnej mógł nadal zatrudniać wszystkich pracowników na możliwych do akceptacji przez nich warunkach czy też tego przepisu nie narusza ?

3. X była pracownikiem jednej z kopalń wchodzących w skład Kompanii Węglowej i nabyła prawo do świadczeń emerytalno-rentowych po dniu 1 stycznia 2015 r. Zarząd Kompanii Węglowej w związku z trudną sytuacją ekonomiczno-finansową Kompanii i zagrożeniem upadłością, uchwałą z dnia 19 września 2014 r. zlikwidował od 1 stycznia 2015 r. prawo emerytów, rencistów i innych uprawnionych osób do bezpłatnego węgla. Y odmówiła X przyznania rekompensaty. W związku z tym X odwołała się do sądu. Na rozprawie pełnomocnik X oświadczył, że cofa apelację.

Czy cofnięcie apelacji przez powoda w sprawie o rekompensatę z ustawy z dnia 12 października 2017 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla podlega kontroli sądu?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 20

1. Na początku 2015 r. pracodawca wysłał do wszystkich komórek organizacyjnych pismo z przypomnieniem o aktualizacji zakresów czynności, w związku z czym zaczęły spływać karty czynności podpisane przez przełożonych i pracowników. X przedstawiono kartę czynności zawierającą obowiązki, które miał przyjąć zgodnie z uzgodnieniami poczynionymi z dyrektorem, jednakże odmówił jej podpisania. W piśmie z 2015 r. wyjaśnił, że wyraża gotowość przyjęcia proponowanego zakresu czynności zawartego w przedłożonej mu karcie czynności, wyrażając równocześnie ubolewanie, że zostaje „zmuszony do przyjęcia obowiązków służbowych bez odpowiednich gratyfikacji finansowych. Dyrektor w kierowanym do X piśmie z 2015 r. wskazał natomiast, że odmowa podpisania karty czynności jest równoznaczna z odmową wykonywania pracy przydzielonej przez pracodawcę, co w konsekwencji oznacza zerwanie umowy o pracę przez pracownika. Ponadto twierdził, że zadania służbowe X nie stwarzają podstaw do przyznania mu dodatku specjalnego, a jego wynagrodzenie jest adekwatne do zajmowanego stanowiska i zadań przewidzianych w przedłożonej mu do podpisania karcie czynności. X oczekiwał na uzyskanie podwyżki w związku ze zmianą zakresu czynności. W 2015 r. podpisał jednak kartę czynności zawierającą ustalony wcześniej zakres obowiązków, gdyż obawiał się zwolnienia z pracy i nie chciał wnosić sprawy do sądu. Oceniał przy tym, że przekazanie mu karty czynności stanowiło wypowiedzenie zmieniające warunki umowy o pracę, bowiem podjęcie nowych czynności w rzeczywistości stanowiło objęcie innego stanowiska pracy.

Czy niezaakceptowanie przez pracownika oferty zawarcia porozumienia zmieniającego dotychczasowe warunki pracy stanowi uzasadnioną przyczynę rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z jego winy?

2. Zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej świadectwo służby otrzymuje funkcjonariusz zwolniony ze służby albo którego stosunek służbowy wygaś na podstawie art. 182 pkt 2 (tej ustawy), albo który został wydany ze Służby Celno-Skarbowej na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej. Ponadto wydanie świadectwa służby przewiduje też art. 174 ust. 10 ustawy o KAS, który wszedł w życie 1 stycznia 2018 r. na mocy ustawy z 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...). Z mocy art. 174 ust. 10 ustawy o KAS przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy traktuje się jak zwolnienie ze służby w rozumieniu ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy.

Funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej, którego stosunek służbowy uległ przekształceniu w stosunek pracy otrzymuje świadectwo służby zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w związku z art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, czy też na podstawie innych przepisów?

3. X od 1998 r. miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe. Po śmierci męża wystąpiła z wnioskiem z 2011 r. o ustalenie prawa do renty rodzinnej. Decyzją z 2011 r. organ rentowy przyznał X rentę rodzinną od dnia 27 lutego 2011 r. na stałe. W związku z uzyskaniem uprawnienia do renty rodzinnej X zrezygnowała z pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy na rzecz renty rodzinnej. W dniu 2011 r. X rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, zgłaszając się do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego; nie została zgłoszona do ubezpieczeń emerytalnego, rentowych i wypadkowego.

Czy przedsiębiorca mający ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz do renty rodzinnej, któremu organ rentowy wypłaca rentę rodzinną jako korzystniejsze świadczenie, podlega obligatoryjnie ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 21

1. Inspektor Państwowej Inspekcji Pracy wytoczył powództwo na rzecz X, kierując je przeciwko Y, wnosząc o ustalenie istnienia stosunku pracy między Y a X w okresie od dnia 25 czerwca 2017 r. do dnia 1 marca 2018 r., na czas określony, na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika budowlanego za wynagrodzeniem określonym stawką godzinową 15 zł netto, z ustaleniem, że stosunek pracy ustał w trybie art. 30 § 1 pkt 4 k.p. (z upływem czasu, na który była zawarta umowa o pracę). Powództwo opierało się na twierdzeniu, że X pracował, mimo braku umów o pracę na piśmie (a także jakichkolwiek innych umów na piśmie), w okresach podanych z pozwu, w warunkach charakterystycznych dla stosunku pracy.

Czy Inspektorowi pracy na podstawie art. 63¹ k.p.c. przysługuje uprawnienie do wytoczenia na rzecz obywatela powództwa obejmującego żądanie ustalenia treści stosunku pracy lub sposobu ustania stosunku pracy?

2. Ubezpieczony urodzony w 1948 r. złożył w 2015 r. wniosek o emeryturę, podając, że w okresie zatrudnienia w Hiszpanii uległ w 2014 r. wypadkowi w pracy i od 3 do 12 listopada 2014 r. otrzymywał świadczenie chorobowe, które wypłacał mu pracodawca, a od 13 listopada 2014 r. otrzymywał to świadczenie z Narodowego Instytutu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu czasowej niezdolności do pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu tymczasowo emeryturę od 30 czerwca 2015 r., to jest od dnia zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego.

Czy dokonana przez instytucję właściwą innego państwa członkowskiego w formularzach E-202 lub E-204 kwalifikacja świadczenia pobieranego w tym państwie jako świadczenia z tytułu niezdolności do pracy, a nie jako świadczenia rentowego, wyłącza możliwość nabycia prawa do polskiej emerytury do czasu zakończenia pobierania tego świadczenia w świetle rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/04 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego?

3. X prowadziła działalność gospodarczą świadcząc usługi w zakresie gospodarki leśnej. W okresie od 1 czerwca do 27 sierpnia 2015 r. X zatrudniała Y na podstawie ustnej umowy o pracę. Do obowiązków Y należało cięcie drzew, gałęzi, składanie drewna, kopanie dołków na pędraki. Y wykonywał pracę na rzecz X codziennie, od poniedziałku do piątku, od godziny 7⁰⁰ do godziny 14⁰⁰. Zdarzało się, że pracował również w soboty. Wówczas wykonywał pracę od godziny 7⁰⁰ do godziny 12⁰⁰ - 13⁰⁰. X każdego dnia dowożony był do pracy samochodem osobowym przez X. Y wykonywał prace leśne na rzecz pozwanej przy pomocy własnej piły spalinowej, którą zabierał codziennie do pracy. Piłę tę ostrzył i naprawiał u X. W trakcie pracy powód wykonywał polecenia. Przynajmniej raz dziennie leśniczy kontrolował poprawność pozyskiwania drewna przez firmę X. Pod koniec dnia X sprawdzał efekty pracy wykonanej przez pracowników, a leśniczy rozliczał wykonanie zadania na danej powierzchni leśnej. Po pracy Y był odwożony samochodem do domu. W zwykłe dni tygodnia wracał o godzinie 15⁰⁰ - 16⁰⁰, a w soboty o godzinie 13⁰⁰ - 14⁰⁰. Wynagrodzenie uzależnione było od ilości ułożonych metrów sześciennych - ilości zebranego drzewa - 10 zł za metr sześcienny. Wynagrodzenie było wypłacane comiesięcznie. W okresie zatrudnienia Y nie było przerw spowodowanych brakiem zleceń dla firmy. Y nie był poddany badaniom lekarskim ani szkoleniu BHP, nie miał uprawnień pilarza, nie przeszedł kursów szkoleniowych i nie podpisał instruktażu stanowiskowego.

Czy długotrwałe zatrudnienie przy ścinie drzew wykonywane na podstawie umowy zlecenia w miejscach wyznaczanych na bieżąco przez zleceniodawcę i pod jego kierownictwem oraz z udziałem innych koordynowanych przez niego osób, powinno być uznane za zatrudnienie na podstawie stosunku pracy, czy zlecenia?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 22

1. Sąd Rejonowy zasądził od X na rzecz Y kwotę pieniężną tytułem odszkodowania. Y wypłacono kwotę mniejszą objętą rygiorem natychmiastowej wykonalności w dniu 29 czerwca 2009 r., a pozostałe pieniądze w dniu 3 listopada 2009 r. Od powyższej kwoty nie potrącono i nie odprowadzono składek na ubezpieczenia społeczne, jak również zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że decyzją z 8 lutego 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił X podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne pozwanego za miesiące czerwiec i lipiec 2009 r. Odwołanie od powyższej decyzji wniósł X, jednakże - niezależnie od jej zaskarżenia - dokonał korekty dokumentacji ZUS i wpłacił wszystkie składki na ubezpieczenia społeczne, w tym również w części, która powinna być sfinansowana przez ubezpieczonego. W dniu 25 października 2012 r., X odprowadził także zaliczkę na podatek dochodowy z tytułu wypłaconego Y odszkodowania. Wymóg opodatkowania tego odszkodowania został potwierdzony wyrokiem NSA. Sąd Rejonowy ustalił również, że podstawą prawną zasądzenia na rzecz Y odszkodowania był art. 471 k.c. w związku z art. 300 k.p. Podstawą faktyczną zasądzenia odszkodowania było natomiast doznanie przez Y uszczerbku w majątku z uwagi na wypłacanie mu po dniu 1 sierpnia 2006 r. wynagrodzenia w niższej wysokości niż otrzymywane uprzednio wynagrodzenie. Kwota zasądzzonego odszkodowania stanowiła równowartość różnicy między otrzymywanym a należnym Y wynagrodzeniem. Y zużył całe przyznane mu odszkodowanie na potrzeby egzystencjalne, w tym na leczenie.

Czy roszczenie pracodawcy o zwrot kwot uiszczonych za pracownika tytułem składek na ubezpieczenia społeczne lub zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych naliczonych od odszkodowania zasądzzonego tytułem wypłacania zaniżonego wynagrodzenia przedawnia się w terminie dla roszczeń ze stosunku pracy, czy w terminie przedawnienia roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia?

2. Sąd uznał za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy w przedmiocie interpretacji przepisów co do braku obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od wartości nieodpłatnego udostępniania pracownikom w celach prywatnych samochodów należących do spółki jako pracodawcy. Przedstawił pogląd, że oskładkowaniu podlega przychód w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Czy przychód z tytułu nieodpłatnego udostępnienia pracownikom w celach prywatnych samochodów należących do pracodawcy jest wyłączony z podstawy wymiaru składek na mocy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe?

3. Strony łączyła umowa o pracę. W dniu 3 lutego 2017 r. X wręczono wypowiedzenie umowy o pracę z uwagi na likwidację stanowiska pracy (ze skutkiem na dzień 31 maja 2017 r.). W oświadczeniu tym Y zwolnił X z obowiązku świadczenia pracy w okresie trwania wypowiedzenia. Pracownikowi przysługiwało 69 dni zaległego i 11 dni bieżącego urlopu wypoczynkowego (łącznie 80 dni). Pismem z dnia 8 marca 2017 r. Y zwrócił się do pracownika z oświadczeniem, w którym zastrzegł, że w okresie od 9 marca do 31 maja 2017 r. udziela mu urlopu wypoczynkowego. Przesyłka listowa zawierająca to pismo była dwukrotnie awizowana w dniach: 10 marca 2017 r. oraz 20 marca 2017 r. Nie została jednak podjęta, zwrócono ją Y po dniu 27 marca 2017 r. X w tym czasie przebywał w miejscu zamieszkania, wiedział, że są do niego awizowane przesyłki, jednak nie zwracał na to uwagi i ich nie odbierał. W dniu 26 maja 2017 r. Y wydał polecenie wypłaty X ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy za 23 dni (174 godzin 25 minut).

Czy pracodawca może jednostronnie zmienić swoją decyzję o zwolnieniu pracownika z obowiązku świadczenia pracy oraz udzielić mu bez jego zgody urlopu wypoczynkowego w okresie wypowiedzenia?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 23

1. Y zajmuje się między innymi dystrybucją i sprzedażą odzieży i sprzętu sportowego. Jest najemcą lokalu przeznaczonego do prowadzenia punktu sprzedaży oferowanych przez nią produktów w centrum handlowym. W dniu 2013 r. Y zawarła z X, działającą jako przedsiębiorca prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą umowę w przedmiocie prowadzenia punktu sprzedaży, której określono termin rozpoczęcia świadczenia usług na dzień 21 listopada 2013 r. za wynagrodzeniem podstawowym w kwocie ZZZ zł netto. Wypłacane przez Y comiesięczne wynagrodzenie w kwocie brutto było powiększane o należność z tytułu kosztów obsługi księgowej. Y przekazywała X również środki finansowe na wynagrodzenia personelu sklepu, który składał się z osób zatrudnionych przez X lub osób, z którymi łączył ją stosunek cywilnoprawny. Do obowiązków X należało tworzenie grafików pracy pracowników, itp. Przy wykonywaniu przeważającej części tych obowiązków X nie była niezależna, gdyż musiała stosować się do poleceń kierownika regionalnego, z którym pozostawała w codziennym kontakcie telefonicznym, informując go wynikach sprzedaży, a także o obecności w pracy pracowników. Kierownik 2 razy w tygodniu przeprowadzał kontrolę działalności sklepu i pracy X, po której wypełniał karty kontroli, przedstawiał swoje uwagi i sporządzał listę zadań do wykonania. Decydował również o kontynuowaniu zatrudnienia określonych osób po okresie próbnym oraz o formie ich zatrudnienia (choć X prowadziła rekrutację na nieobsadzone stanowiska i zawierała umowy z pracownikami), decydował także o premiach dla pracowników, akceptował grafik pracy i jego modyfikacje. X wiązały odgórne wytyczne dotyczące sposobu prezentacji towaru i obniżek. W godzinach otwarcia sklepu wymagano od niej w nim obecności - w sumie około 168 godzin miesięcznie (ten sam wymiar dotyczył zastępcy kierownika sklepu wykonującego pracę na podstawie umowy o pracę). W trakcie zatrudnienia w Y, X nie korzystała z urlopu wypoczynkowego. W 2014 r. Y obciążyła X kwotą ZZZ zł tytułem odszkodowania za braki inwentaryzacyjne w kierowanym przez nią sklepie.

Czy praca kierownika sklepu, który jako przedsiębiorca prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą zawarł umowę o prowadzenie za wynagrodzeniem w stałej wysokości jednego punktu sprzedaży należącego do sieci handlowej innego przedsiębiorcy ponoszącego ryzyko ekonomiczne, techniczne i osobowe działalności tego punktu i wydającego wiążące polecenia co do bieżącego sposobu kierowania tym punktem, jest świadczona na podstawie stosunku pracy, czy na innej podstawie?

2. Wnioskodawca był zatrudniony w latach 2003-2012 jako wiceprezes, a następnie prezes Stowarzyszenia. W dniu 1 lutego 2003 r. zawarł on z płatnikiem składek umowę o pracę. Na tej podstawie objął stanowisko wiceprezesa zarządu z wynagrodzeniem 800 zł brutto. W dniu 8 czerwca 2005 r. walne zebranie członków stowarzyszenia ustaliło, że wnioskodawca jako prezes zarządu będzie wynagradzany kwotą 1.270 zł brutto, a pozostali członkowie „bez wynagrodzenia - społecznie”. Kolejna uchwała z dnia 9 czerwca 2005 r. potwierdziła wybór wnioskodawcy na „nowego prezesa”.

Czy umowa o pracę, na mocy której prezes zarządu stowarzyszenia został zatrudniony do wykonywania czynności poza zakresem obowiązków służbowych w zarządzie, stanowi tytuł ubezpieczenia społecznego (ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach oraz ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych)?

3. Przedmiotem umowy o dzieło zawartej z X była prezentacja podróżnicza podczas spotkania autorskiego imprezy towarzyszącej targom z dziedziny kultury. Do obowiązków X należało przedstawienie publiczności autorskiej prezentacji, zaprezentowanie zdjęć oraz opowiedzenie o swoich osiągnięciach sportowych, wydarzeń z biegu maratońskiego. Z tytułu zawartej umowy X otrzymał wynagrodzenie.

Czy przeprowadzanie przez autora powtarzalnych prezentacji podróżniczych jako imprezy towarzyszącej targom, opartych na własnych doświadczeniach i przygotowanych wcześniej materiałach stanowi realizację umowy o dzieło na rzecz organizatorów targów, czy też bardziej stanowi realizację umowy starannego działania ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 24

1. X była zatrudniona od 1 sierpnia 1993 r. w Y (spółka akcyjna) na stanowisku specjalisty do spraw prawno-własnościowych. Sytuacja finansowa Y była trudna. Stąd w Y został przyjęty program poprawy efektywności, a jego celem miała być redukcja kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników. W związku z tym zarząd spółki, bez konsultacji ze związkami zawodowymi, ogłosił w grudniu 2013 r. Program Dobrowolnych Odejsć wraz z jego regulaminem. Pracodawca umożliwił pracownikom składanie wniosków o dobrowolne rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron (§ 3 ust. 1 regulaminu) do dnia 30 czerwca 2014 r., gwarantując odchodzącemu pracownikowi świadczenie pieniężne (§ 4 regulaminu). X skorzystała z możliwości dobrowolnego odejścia, przystępując do PDO z własnej inicjatywy. Pracodawca wyraził na to zgodę, mając na względzie, że skutkiem dobrowolnego odejścia będzie zmniejszenie stanu zatrudnienia w dziale zatrudniającym X. Ostatecznie strony stosunku pracy zawarły porozumienie dotyczące daty rozwiązania umowy o pracę. Pracodawca wypłacił odwołującej się XXX zł tytułem rekompensat i odpraw. Po rozwiązaniu stosunku pracy miejsce odwołującej się zajęła Z, uprzednio zajmująca stanowisko kierownicze. Nie zatrudniano nowych pracowników, a dział obsługi prawnej nieruchomości, w którym była zatrudniona X, przekształcił się w dział majątku, by później - po kolejnej reorganizacji - przyjąć nazwę dział nieruchomości i transportu. W 2014 r. X została zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych upłynął z dniem 5 kwietnia 2015 r. W tym czasie X nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, pozostając wciąż osobą bezrobotną.

Czy rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron w wyniku przystąpienia pracownika do programu dobrowolnych odejsć stanowi rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników i uprawnia do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego?

2. X była zatrudniona w Y na podstawie dwóch umów o pracę, z których każda została zawarta w 2013 r. W okresie zatrudnienia strony zawarły umowę także w 2013 r. o dofinansowaniu przez pracodawcę kosztów kształcenia pracownicy w ramach wyższych studiów magisterskich. Zgodnie z § 3 ust. 2 tiret 2 tej umowy, udzielone dofinansowanie podlega zwrotowi w przypadku rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. W 2015 r. umowa o pracę została rozwiązana przez pracodawcę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Czy pracodawca, który sfinansował podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracownika ze środków Zakładowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, może żądać zastrzeżonego w umowie z pracownikiem zwrotu tych środków w razie rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika?

3. X podał, że w 2011 r. uległ u Y wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał wielu obrażeń ciała i został poddany wieloletniemu leczeniu. W związku z wypadkiem przy pracy został zaliczony do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym i jest niezdolny do pracy. Wypadek uniemożliwił mu wykonywanie pracy zawodowej górnika, uprawianie sportu oraz wykonywanie codziennych zajęć domowych. W ocenie X właściwą rekompensatą za doznaną krzywdę jest kwota ZZZ zł, przy czym pozew dochodzi części odpowiedniego i należnego mu zadośćuczynienia uzupełniającego ponad kwotę ZZZ zł wypłaconą z ubezpieczenia społecznego (wypadkowego), mając na uwadze, że przyczynił się w 54% do zaistniałego wypadku.

Czy o wysokości odpowiedniej sumy zasądzanej tytułem zadośćuczynienia pieniężnego decyduje rozmiar krzywdy doznanej w wyniku wypadku przy pracy, czy wysokość kwot przyznanych innym poszkodowanym w tych samych lub podobnych okolicznościach u tego samego lub innych pracodawców?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 25

1. X był pracownikiem Y zatrudnionym do wykonywania prac dekarско-budowlanych. Poza wynagrodzeniem strony przyjęły, iż za pracę wykonywaną poza miejscowością, w której mieści się firma, pracodawca wypłacać będzie pracownikowi diety, zgodnie z postanowieniami Kodeksu pracy – art. 77⁵ k.p. Y delegował pracowników, w tym X, do pracy na terenie Belgii. Spornym było, w jakim czasie X świadczył pracę, a także kiedy korzystał z urlopu bądź przerw od pracy i przebywał na terenie Polski, w związku z czym za ten okres świadczenie w postaci diety nie przysługiwało oraz czy pracodawca w ogóle wypłacał X świadczenia w postaci diet.

Czy pracownik zatrudniany za granicą na budowie może uzgodnić z pracodawcą prawo do diet na koszty pobytu (wyżywienia), odwołując się do regulacji z art. 77⁵ k.p.?

2. W dniu 13 lutego 2014 r. wnioskodawczynie złożyła wniosek o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek. W dniu 14 kwietnia 2014 r. wnioskodawczynie podpisała z organem rentowym umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek. Decyzją z 18 kwietnia 2014 r. organ rentowy stwierdził, że według stanu na dzień 13 lutego 2014 r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres styczeń-październik 2005 r. i styczeń-marzec 2008 r. Wobec braku odwołania decyzja ta uprawomocniła się w dniu 29 maja 2014 r. Wnioskodawczynie w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się tej decyzji, nie uiściła niepodlegających umorzeniu należności, bowiem należności z tytułu kosztów egzekucyjnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność uregulowała dopiero w dniu 24 listopada 2015 r. Zaskarżoną decyzją z 26 stycznia 2016 r. organ rentowy odmówił wnioskodawczynie umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres styczeń-październik 2005 r. i styczeń-marzec 2008 r. w łącznej kwocie 11.644,39 zł z odsetkami i kosztami upomnienia oraz na ubezpieczenia zdrowotne za maj-październik 2005 r. i styczeń-marzec 2008 r. w łącznej kwocie 2.992,91 zł z odsetkami i kosztami upomnienia.

Czy zachowanie terminu spłaty z art. 1 ust. 11 i 12 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność jest koniecznym warunkiem umorzenia należności, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 6 tej ustawy ?

3. X urodzony 1989 r., jest całkowicie niezdolny do pracy i w związku z tym ma przyznaną rentę socjalną, która od dnia 1 marca 2009 r. wynosiła po ZZZ zł miesięcznie i była jego jedynym źródłem utrzymania. Ubezpieczony pochodzi z małżeństwa rozwiązanego przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego z 1996 r. Jest jedynym dzieckiem zmarłego. Kilka lat po rozwodzie zmarły wyprowadził się z mieszkania małżonków. Na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w 2005 r. był zobowiązany płacić alimenty na rzecz ubezpieczonego po ZZZ zł miesięcznie. Miał przyznaną rentę, która od dnia 1 stycznia 2009 r. wynosiła ZZZ zł i z której potrącano alimenty. Po kłótni z konkubiną w 2009 r. zmarły wyszedł z miejsca ówczesnego zamieszkania i nie powrócił. Nie nawiązał również żadnego kontaktu z rodziną. Organ rentowy od 2009 r. wstrzymał wypłatę świadczenia rentowego na jego rzecz. W 2009 r. znaleziono zwłoki nieznanego mężczyzny. Prokuratura Rejonowa w prowadziła postępowanie w celu zidentyfikowania tożsamości tego mężczyzny, przeprowadzając stosowne ekspertyzy. W 2015 r. wystąpiła do Sądu z wnioskiem o stwierdzenie zgonu X. Sąd Rejonowy postanowieniem z 2016 r. stwierdził, że X. zmarł. Orzeczenie to stało się prawomocne w 2016 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym pismem z 2016 r. wezwał ubezpieczonego do poparcia wniosku egzekucyjnego. W trakcie spotkania w kancelarii ubezpieczony dowiedział się o fakcie śmierci X, w związku z czym cofnął wniosek o egzekucję, a komornik postanowieniem z 2016 r. umorzył postępowanie egzekucyjne. Akt zgonu X został sporządzony w 2016 r.

Prawo do renty rodzinnej po osobie zaginionej przyznaje się od daty śmierci rodzica ustalonej w postanowieniu o stwierdzeniu zgonu, jeżeli wniosek o przyznanie renty złożono bez zbędnej zwłoki po wydaniu tego postanowienia, czy w innym terminie ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 26

1. Odwołujący się w roku akademickim 2014/2015 był studentem III roku stacjonarnych studiów I stopnia. Nie zdał wszystkich egzaminów w sesji. We wrześniu 2015 r. wystąpił o wpis warunkowy na semestr VII w kolejnym roku akademickim. Dziekan wyraził zgodę na wpis warunkowy. 2 października 2015 r. Uczelnia wystawiła zaświadczenie, że odwołujący został wpisany na IV rok studiów, czyli ostatni w przewidzianym planie studiów z terminem ukończenia w maju 2016 r. Do 30 listopada 2015 r. odwołujący się uzyskał wszystkie zaliczenia z przedmiotów obowiązujących w semestrze VI (trzeciego roku). Wnioskodawca 25 lat ukończył w okresie rozliczeniowym odnoszącym się do III roku studiów

Czy student, który skończy 25 rok życia w okresie wakacji letnich ma prawo do dalszej renty rodzinnej, jeśli nie jest wówczas na ostatnim roku studiów?

2. X był zatrudniony u Y na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku zastępcy kierownika w dziale organizacyjnym w wymiarze pełnego etatu. Pismem z 1 września 2016 r. Y rozwiązał z powodem umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął 31 grudnia 2016 r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano zmiany organizacyjne w zakładzie pracy w postaci likwidacji stanowiska X. U Y działają trzy organizacje związkowe m. in. Związek Zawodowy P, (zarejestrowany w rejestrze związków zawodowych w 1994 r.). Zgodnie z uchwałą walnego zgromadzenia Związku Zawodowego P w 2013 r. X został przewodniczącym związku. Y wiedział o istnieniu związku, co przejawiało się m. in. tym, że w 2014 r. przekazał organizacji związkowej do akceptacji regulamin pracy i zwrócił się z prośbą o zapoznanie się z propozycją Kodeksu Etyki. W 2015 r. przekazał organizacji związkowej nowy regulamin wynagradzania pracowników, który następnie wspólnie negocjowano. Pracodawca wielokrotnie informował przewodniczącego komisji zakładowej Związku Zawodowego o zamiarze wypowiedzenia umowy o pracę pracownikom. X jako przewodniczący związku zawodowego brał udział w radach społecznych, które odbywały się co 3 miesiące. Związek Zawodowy od 2015 r. nie przekazywał Y informacji kwartalnych o ilości członków. Dział kadr Y, na podstawie deklaracji pracowników - członków związku, zlecał księgowości dokonywanie pomniejszania pensji członków związku o 0,5% i przekazywał pieniądze do kadr związku. Przekazywanie przez pracodawcę części wynagrodzenia tytułem składek do organizacji związkowej trwało jeszcze po wypowiedzeniu X umowy o pracę.

Czy może być uwzględniony zarzut naruszenia art. 8 k.p. w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 i art. 25(1) ust. 1-2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, który nie został powiązany z ustaleniem, iż zakładowa organizacja związkowa zrzeszała w dniu wypowiedzenia umowy o pracę co najmniej 10 członków, a także - przekazała informację o tym pracodawcy?

3. X była zatrudniona w Firmie ,Y a następnie w Sądzie Powiatowym. Później pracowała także w Banku i Agencji, Powiatowej. W okresie od 1 października 2005 r. do 25 maja 2016 r. była zatrudniona w Sądzie Rejonowym. Stosunek pracy z nią został rozwiązany w związku z przejściem na emeryturę. W tej sytuacji Y wypłacił X jednorazową odprawę emerytalną w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia. U tego pracodawcy obowiązywał regulamin wynagradzania. Zgodnie z jego § 15 urzędnikowi albo innemu pracownikowi sądu, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub na emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości: 1) dwumiesięcznego wynagrodzenia - po 10 latach pracy w sądzie; 2) trzymiesięcznego wynagrodzenia - po 15 latach pracy w sądzie; 3) sześciomiesięcznego wynagrodzenia - po 20 latach pracy w sądzie.

Czy okoliczność, że przesłanki stażowe prawa do odprawy emerytalnej (rentowej) pracowników sądów, wymienione w art. 17 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury zostały uregulowane komplementarnie, wyklucza posilkowe stosowanie art. 8 tej ustawy?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 27

1. X od 1 kwietnia 1993 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników jako małżonek rolnika Y w związku z posiadaniem przez nich gospodarstwa rolnego. W dniu 1 maja 2009 r. X rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Decyzją z 28 kwietnia 2009 r. potwierdzono, że X spełnia warunki do pozostania w systemie ubezpieczenia społecznego rolników. Prowadzona działalność gospodarcza była zawieszana. W dniu 20 kwietnia 2015 r. do placówki j KRUS wpłynęła informacja z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, że Jan X był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresie od 3 lutego 2007 r. do 2 kwietnia 2007 r., od 17 lipca 2007 r. do 9 maja 2008 r. oraz od 19 maja 2008 r. do 18 września 2008 r. Decyzją z 2015 r. Prezes KRUS stwierdził, że X nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników: od 1 kwietnia 2007 r. do 2 kwietnia 2007 r., od 1 października 2007 r. do 9 maja 2008 r. i od 1 lipca 2008 r. do 18 września 2008 r. Organ rentowy uznał, że X, rozpoczynając pozarolniczą działalność gospodarczą, nie posiadał 3-letniego nieprzerwanego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy ustawy i w kolejnej decyzji z 2015 r. stwierdził, że X nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników od 1 maja 2009 r. do 21 listopada 2010 r., od 1 czerwca 2011 r. do 30 listopada 2011 r., od 2 czerwca 2012 r. do 31 sierpnia 2013 r. oraz od 1 marca 2015 r. do nadal.

Czy organ rentowy ma obowiązek poinformowania ubezpieczonego o okolicznościach powodujących ustanie podlegania ubezpieczeniu rolniczemu, tak aby składający wniosek w trybie art. 5a tej ustawy miał świadomość, że przesłanka 3 lat nieprzerwanego podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu rolników nie jest spełniona wtedy, gdy w tym okresie zaszły warunki do podlegania innemu tytułowi ubezpieczenia społecznego i tym samym doszło do wyłączenia z mocy prawa z ubezpieczenia rolniczego?

2. Ubezpieczony urodzony w 1956 r. w 1974 r. ukończył Zasadniczą Szkołę Zawodową uzyskując uprawnienia do wykonywania zawodu tokarza. Naukę w tej szkole rozpoczął 1 września 1971 r. i już od pierwszej klasy uczęszczał na zajęcia praktyczne. W okresie do 1971 r. do 1974 r. przyzakładowa Szkoła Zawodowa rozliczała się ze składek pracowniczych na podstawie deklaracji rozliczeniowych bezimiennych. Ubezpieczony w 2014 r. został zwolniony z firmy Y w trybie zwolnień grupowych.

Czy okresem składkowym, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy emerytalnej, jest każdy okres odpłatnego zatrudnienia młodocianego w szkole przyzakładowej na warunkach określonych w przepisach o zatrudnieniu młodocianych obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r., choćby rozmiar faktycznego zatrudnienia młodocianego był niższy niż połowa ówczesnie obowiązującego pełnego wymiaru czasu pracy?

3. Ubezpieczony w 2015 r. złożył wniosek o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres kwiecień 2006 r. - luty 2009 r. W dniu 23 czerwca 2015 r. organ rentowy wydał decyzję określającą warunki umorzenia. W decyzji tej w pkt. II organ rentowy zamieścił informację, że warunkiem umorzenia wyżej wymienionych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji. W dniu 13 czerwca 2016 r. organ rentowy przesłał ubezpieczonemu pismo o terminie opłacenia powyższych należności oraz ich wysokości. Decyzją z 27 września 2016 r. wniosek ubezpieczonego został rozpoznany pozytywnie i 4 października 2016 r. strony podpisały układ ratalny.

Czy termin wskazany w art. 1 ust. 11 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność może przedłużyć układ ratalny zawarty przed upływem 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji warunkowej, czy też złożeniem w tym terminie wniosku o zawarcie takiego układu ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 28

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarzucił błędne wyliczenie wysokości świadczenia od dnia 1 sierpnia 2017 r. podkreślając, że decyzją z dnia 29 sierpnia 2017 r. ustalił na nowo wysokość emerytury ubezpieczonej od dnia 1 sierpnia 2017 r. tj. od miesiąca w którym wpłynęły do sądu dokumenty dotyczące spornego okresu od dnia 10 lipca 1972 r. do dnia 23 sierpnia 1972 r. i od dnia 28 lipca 1972 r. do dnia 31 grudnia 1972 r. i że wnioskodawczyni od decyzji tej nie odwołała się. Zdaniem ZUS, ubezpieczona niezasadnie uważa, że zmiana wysokości jej emerytury powinna nastąpić od dnia 1 października 2013 r. tj. od wejścia w życie przepisu art. 174 ust. 3b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podnosząc, że z wnioskiem o przeliczenie świadczenia na tej podstawie skarżąca nie występowała, zatem wysokość świadczenia emerytury została ustalona z zastosowaniem wskazanego przepisu prawa od dnia 1 stycznia 2016 r. tj. w związku ze złożonym wnioskiem o przeliczenie emerytury w oparciu o wynagrodzenie zastępcze.

Czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zobligowany do przeliczenia od 1 października 2013 r. wysokości emerytur osób objętych tym przepisem z urzędu, jeśli na wniosek ubezpieczonego jego kapitał początkowy może zostać ustalony ponownie z zastosowaniem art. 174 ust. 3b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych?

2. Przedszkole w roku szkolnym 2016/2017, oprócz 37 godzin nadwymiarowych, dysponowało jeszcze godzinami zwolnionymi przez nauczyciela korzystającego z rocznego urlopu dla poratowania zdrowia. W zatwierdzonym arkuszu organizacji tej placówki z 2016 r. przewidziano na rok szkolny 2016/2017: 28 godzin nadwymiarowych i 7 godzin wakatowych. W przedszkolu istniała możliwość zatrudnienia X na czas nieokreślony od 1 września 2016 r., gdyż w roku szkolnym 2016/2017 przewidziano 37 godzin nadwymiarowych pozwalających na zatrudnienie jednego nauczyciela. Do zatrudnienia X na czas nieokreślony nie doszło wyłącznie z powodu braku zgody organu prowadzącego, który nie zaakceptował arkusza organizacji pracy Y, przewidującego takie zatrudnienie X i polecił dokonanie w nim zmian polegających na zatrudnieniu nauczycieli na czas określony w miejsce nieobecnych nauczycieli oraz rozdzieleniu godzin nadwymiarowych między nauczycieli zatrudnionych w przedszkolu, stosownie do posiadanych przez nich kwalifikacji.

Czy można na podstawie art. 10 ust. 7 Karty Nauczyciela zatrudnić nauczyciela na trzeci rok z rzędu na umowę na zastępstwo w sytuacji gdy szkoła dysponuje liczbą godzin nadwymiarowych pozwalających na utworzenie nowego etatu nauczycielskiego i nawiązanie stosunku pracy na czas nieokreślony?

3. Organ rentowy odmówił umorzenia należności z tytułu składek, wydanej na podstawie art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Podstawą negatywnej decyzji było nieopłacenie w terminie ostatniej raty należności niepodlegających umorzeniu. Wnioskodawczyni zarzucała, że jednodniowe opóźnienie było niezawinione, samą należność uregulowała i decyzja o umorzeniu składek powinna być pozytywna.

Czy niewielkie przekroczenie terminu spłaty ostatniej raty, usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami (np. chorobą dziecka) uzasadnia odmowę umorzenia zaległości składkowych, czy też odmowy nie uzasadnia ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 29

1. X urodzony w 1924 r. ma ustalone prawo do emerytury milicyjnej oraz prawo do milicyjnej renty inwalidzkiej w związku z pełnioną służbą od 30 marca 1950 r. do 30 kwietnia 1980 r. na stanowisku funkcjonariusza. Do wysługi emerytalnej zaliczono mu 30 lat, 1 miesiąc i 2 dni z tytułu służby w MO oraz 11 miesięcy innych okresów zaliczanych, ogółem 31 lat.

Czy kryterium „służby na rzecz totalitarnego państwa” określone w art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej powinno być oceniane na podstawie wszystkich okoliczności sprawy, w tym także na podstawie indywidualnych czynów i ich weryfikacji pod kątem naruszenia podstawowych praw i wolności człowieka, czy też wyłącznie na podstawie informacji z Instytutu Pamięci Narodowej o formalnej przynależności do służb PRL ?

2. Wnioskodawca urodzony w 1946 r. miał prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z dniem 29 maja 2011 r., w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego (65 lat), organ rentowy z urzędu ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od tego dnia. Wysokość emerytury ustalono na kwotę XXX zł, a do ustalenia wysokości podstawy wymiaru przyjęto dotychczasową wysokość podstawy wymiaru renty. Ponieważ wnioskodawca pracował nieprzerwanie od dnia przyznania prawa do emerytury, organ rentowy wydawał kolejne decyzje odnośnie do tzw. stażu ubezpieczeniowego. W dniu 8 czerwca 2015 r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury na podstawie art. 55a ustawy emerytalnej.

Czy ubezpieczony, który uzyskał prawo do emerytury z urzędu na podstawie art. 27a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po dniu 31 grudnia 2008 r. jest uprawniony do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 tej ustawy?

3. Sąd pierwszej instancji zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie przez pracodawcę dóbr osobistych pracownika. Sąd drugiej instancji uznał apelację pozwanego za zasadną, ponieważ Sąd pierwszej instancji uwzględnił powództwo z naruszeniem art. 321 k.p.c. Sąd pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki zasądzenia dochodzonego przez powoda zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę wyrządzoną mobbingiem na podstawie art. 94³ § 1-3 k.p. Zdaniem Sądu drugiej instancji, w tej sytuacji Sąd pierwszej instancji nie mógł jednak zasądzić zadośćuczynienia na innej podstawie prawnej (za naruszenie dóbr osobistych pracownika), ponieważ powód nie dochodził takiego roszczenia. Powód w pozwie, jak również słuchany informacyjnie oraz w piśmie procesowym fachowego pełnomocnika z 21 stycznia 2016 r., domagał się zasądzenia od pozwanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę polegającą na rozstroju zdrowia a wywołaną mobbingiem, wskazując jako podstawę prawną art. 94³ § 3 k.p. Sąd drugiej instancji uznał, że pozwany pracodawca nie mógł naruszyć dóbr osobistych powoda, ponieważ przywołane przez pracownika zachowania pracodawcy (nagłe polecenie pracy w godzinach nadliczbowych wydane pracownikowi znajdującemu się w skomplikowanej sytuacji rodzinnej, polecenie wyjazdu służbowego jako reakcja na odmowę wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych) nie były bezprawne. Pracodawca nie musiał bowiem powoda kierować na kurs doszkalający a w rezultacie mógł go w każdej chwili i bez powodu z tego kursu odwołać, zaś istnienie szczególnych potrzeb pracodawcy zobowiązuje pracownika do wykonania pracy w godzinach nadliczbowych.

Czy zgodność działania z przewidzianym normami prawa pracy uprawnieniem do zarządzania pracownikami wyłącza bezprawność zachowania pracodawcy naruszającego godność pracownika?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 30

1. X urodził się w 1954 r. W okresie od 13 stycznia 1970 r. do 14 lipca 1974 r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. W dniu 15 lipca 1974 r. wnioskodawca podjął pracę w Spółce i pracował tam do 30 kwietnia 1996 r. W ocenie organu rentowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca udowodnił 25 lat okresów składkowych, jednak nie legitymuje się wymaganym 15 - letnim stażem pracy w szczególnych warunkach (zaliczano mu jedynie 14 lat, 4 miesiące i 2 dni). W sprawie było bezsporne, że w okresie zatrudnienia po 14 listopada 1991 r. wnioskodawca przebywał na zwolnieniach lekarskich, za które otrzymał wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy. Uznanie tych okresów za pracę w szczególnych warunkach decydowało o spełnieniu warunku posiadania 15 lat pracy kwalifikowanej.

Czy pod pojęciem „wykonywanie pracy w szczególnych warunkach” należy rozumieć okresy pozostawania w stosunku pracy na stanowiskach, na których praca uznawana jest za wykonywaną w szczególnych warunkach, niezależnie od tego czy w okresach tych wynagrodzenie było wypłacane za czas wykonywania pracy, za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy, czy też zamiast wynagrodzenia pracownik otrzymywał zasiłek z tytułu choroby lub macierzyństwa?

2. X został powołany na stanowisko dyrektora w 2008 r. Pismem z 2015 r. X złożył oświadczenie woli o rezygnacji ze stanowiska dyrektora. Jednocześnie wniósł o zmianę stanowiska na głównego specjalistę. Takie działania pracownika doprowadziły do odwołania go ze stanowiska dyrektora z jednoczesnym zatrudnieniem, od dnia 1 grudnia 2016 r., na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku głównego specjalisty. Następnie Y zwrócił się do Przewodniczącego Sejmiku Województwa o podjęcie uchwały w przedmiocie wyrażenia zgody na rozwiązanie z X (radnym Sejmiku) stosunku pracy.

Oceń przedstawiony stan faktyczny.

3. X był zatrudniony w Izbie Skarbowej od dnia 1 stycznia 2016 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z miejscem wykonywania pracy w Urzędzie Skarbowym. X nie otrzymał do dnia 31 maja 2017 r. pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, wobec czego zwrócił się pismem z dnia 1 czerwca 2017 r. do Dyrektora Izby Administracji Skarbowej o przedstawienie propozycji prolongaty stosunku pracy. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w piśmie z 2017 r. podtrzymał jednak stanowisko dotyczące nieprzedłożenia X propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia. W kolejnym piśmie z 2017 r. X złożył do Izby Administracji Skarbowej wniosek o wydanie decyzji administracyjnej o zwolnieniu z pracy z dniem 31 sierpnia 2017 r. W dniu 6 września 2017 r. powód otrzymał świadectwo pracy, z którego wynikało, że jego stosunek pracy ustał w wyniku wygaśnięcia umowy o pracę na podstawie art. 63 k.p. w związku z art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Czy zgadzasz się ze stwierdzeniem, że wygaśnięcie stosunku pracy, o którym mowa w art. 170 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej stanowi skutek zaniechania, które jest wyrazem woli uprawnionego podmiotu, co upodabnia je do rozwiązania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracownika (zwłaszcza organizacyjnych powodujących konieczność zmniejszenia zatrudnienia) i nakazuje oceniać przez pryzmat kryteriów, które zadecydowały o tym, że jedni pracownicy otrzymali propozycję dalszego zatrudnienia, a inni takiej propozycji nie dostali, czy też sprawę można ocenić inaczej?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 31

1. X był zatrudniony w Agencji Nieruchomości Rolnych w okresie od 1992 r. do 2017 r. w charakterze kierowcy. Posiada 41-letni staż pracy. Przez cały czas zatrudnienia uzyskiwał dobre oraz szczególnie dobre oceny. Posiada prawo jazdy kat. A, B, C, D, E i T oraz zaświadczenie lekarskie, w którym orzeczono jego zdolność do pracy na stanowisku kierowcy do dnia 30 kwietnia 2018 r. Oprócz X, w Agencji na stanowisku kierowcy był zatrudniony jeszcze jeden pracownik z analogicznym zakresem obowiązków, który otrzymał od Pełnomocnika do spraw utworzenia Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa propozycję zatrudnienia na stanowisku pracownika gospodarczego w wydziale organizacyjno-prawnym. Do jego obowiązków należy utrzymanie transportu samochodów, prowadzenie pojazdów i dbałość o ich stan techniczny, wykonywanie drobnych napraw gospodarczych, przewóz dokumentów itp. Tenże kierowca legitymuje się 38-letnim ogólnym stażem pracy i ma wykształcenie zawodowe. Posiada prawo jazdy kategorii A, B, C i T.

Czy pracownikowi, którego umowa o pracę wygasła na podstawie art. 51 ust 7 pkt 3 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. - przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa, przysługuje odszkodowanie, jeżeli niezłożenie mu propozycji zatrudnienia zostanie zakwalifikowane jako przejaw nierównego traktowania lub dyskryminacji ?

2. X był zatrudniony w Y od 1 stycznia 2007 r., ostatnio na stanowisku kierownika obiektu, na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony. W 2016 r. Y wręczył powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 29 lutego 2016 r. Przyczyną wypowiedzenia była utrata zaufania do X spowodowana niedopełnieniem podstawowych obowiązków służbowych (brak prawidłowego nadzoru nad obiektami, przez co doprowadził do ich tragicznego stanu, brak koordynacji zadań w zakresie powierzonych obowiązków, w szczególności w zakresie prawidłowej oraz zgodnej z przepisami organizacji i funkcjonowania). W piśmie z 2016 r. X wniósł o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia stosunku pracy. Sąd Rejonowy postanowieniem z 2016 r. orzekł upadłość Y. W następstwie ogłoszenia upadłości obiekty zostały wydzierżawione przez Gminę innemu podmiotowi a pracownicy którzy byli zatrudnieni w Y, przeszli do nowego podmiotu. Sąd Rejonowy wyrokiem z 2017 r., na podstawie art. 45 § 2 k.p., zasądził od Y na rzecz X odszkodowanie.

Czy odszkodowanie z art. 45 § 2 k.p. zasądzone zamiast przywrócenia do pracy jest należnością ze stosunku pracy przypadającą za czas po ogłoszeniu upadłości i czy podlega umieszczeniu na liście wierzytelności ?

3. X był zatrudniony przez Y od 2005 r. i domagał się zasądzenia kwoty ZZZ zł zadośćuczynienia tytułem rekompensaty za cierpienia fizyczne i psychiczne oraz comiesięcznej renty „na zwiększone potrzeby” wynikłe z rozległego wielonarządowego uszczerbku na zdrowiu, którego doznał wskutek wypadku przy pracy w 2005 r. Praca wykonywana przez X w tym dniu miała polegać na wnoszeniu klatki schodowej, znajdującej się wewnątrz wznoszonego przez firmę pozwanego, który był podwykonawcą przedsiębiorstwa Z, pustaków na strop budowanego obiektu. Przy tej pracy nastąpił wypadek, polegający na upadku X z określonej wysokości. Sąd pierwszej instancji wyliczył na podstawie opinii kilku biegłych lekarzy sądowych, że rozmiar doznanego przez X uszczerbku na zdrowiu wynosi „więcej niż 280%”, a jego leczenie wymagało przeprowadzenia wielu skomplikowanych zabiegów chirurgicznych i pooperacyjnych oraz nadal wymaga on stałej opieki lekarskiej i okresowo leczenia szpitalnego, a także permanentnych zabiegów rehabilitacyjnych i opiekuńczych. Pracownikami wyznaczonymi do pilnowania „ludzi i roboty” na budowie byli kierownik budowy i brygadzysta, którzy nie zareagowali na zmianę sposobu wykonywania pracy przez X i dwóch innych pracowników. Wskutek wypadku X jest trwale niezdolny do pracy oraz do samodzielnej egzystencji.

Oceń zasadność zgłoszonego żądania zadośćuczynienia i renty?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 32

1. X była zatrudniona w Y od 2013 r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku dyrektora programu - redaktora naczelnego. W § 9 umowy o pracę strony zastrzegły trzymiesięczny okres jej wypowiedzenia. Pismem z 2015 r. pracodawca rozwiązał łączącą strony umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, powołując się na ciężkie naruszenie przez X podstawowych obowiązków pracowniczych. Wskutek wniesionego odwołania, Sąd Rejonowy wyrokiem z 2016 r., zasądził od Y na rzecz X tytułem odszkodowania kwotę ZZZ zł wraz z odsetkami ustawowymi.

Czy w przypadku wadliwego rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika za najbardziej zgodny ze standardami konstytucyjnymi należy uznać mieszany system odpowiedzialności pracodawcy, to jest kontraktowy w myśl k.p., bez konieczności wykazywania szkody i deliktowy na podstawie art. 415 k.c. w związku z art. 300 k.p., w zakresie szkód przekraczających wysokość odszkodowania z art. 58 k.p., czy też można zaproponować inny system?

2. X w pozwie z dnia 2015 r. skierowanym przeciwko Izbie Celnej wniosł o zasądzenie na jego rzecz wskazanych w pozwie kwot tytułem równoważników pieniężnych za brak służbowego lokalu mieszkalnego za szczegółowo określone okresy. Wyrokiem z 2017 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo. Wyrok Sądu Rejonowego X zaskarżył apelacją. W apelacji X określił pozwanego jako Skarb Państwa - Dyrektora Izby Administracji Skarbowej. Wyrokiem z 2017 r. Sąd Okręgowy w sprawie przeciwko pozwanemu określono go jako Dyrektora Izby Administracji Skarbowej oddalił apelację X od wyroku Sądu Rejonowego.

Czy w sprawie o równoważnik pieniężny za brak mieszkania Dyrektor izby Krajowej Administracji Skarbowej ma zdolność sądową i procesową?

3. W dniu 12 września 2013 r. słowacka instytucja ubezpieczeniowa wydała decyzję o nieobjęciu X obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym, obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i obowiązkowym ubezpieczeniem od utraty pracy jako pracownika firmy Y. od 1 lutego 2012 r. według słowackiego ustawodawstwa. Decyzja ta stała się prawomocna i obowiązująca w dniu 12 lutego 2014 r. Zgodnie z powyższym brak jest podstaw do ustalenia dla wnioskodawcy ustawodawstwa słowackiego jako właściwego. Wobec takiej informacji, zostało ustalone polskie ustawodawstwo właściwe od 1 lutego 2012 r. do chwili obecnej, o czym odwołujący się i słowacka instytucja ubezpieczeniowa zostali poinformowani pismem z dnia 11 marca 2016 r. doręczonym im w dniach 14 i 16 marca 2016 r. Słowacka instytucja ubezpieczeniowa nie wniosła zastrzeżeń do tak ustalonego ustawodawstwa. W dniu 11 marca 2016 r. ZUS wydał decyzję tymczasową, w której określił, że właściwym ustawodawstwem dla wnioskodawcy w okresie od 1 lutego 2012 r. jest ustawodawstwo polskie z uwagi na to, że prowadził on w Polsce działalność gospodarczą, a praca najemna na terenie Republiki Słowackiej w związku z zatrudnieniem w Y nie była faktycznie wykonywana. Decyzja ta została doręczona X 14 marca 2016 r., uprawomocniła się 14 kwietnia 2016 r. Słowacka instytucja ubezpieczeniowa została poinformowana o tym pismem z 11 marca 2016 r. doręczonym 16 marca 2016 r. i nie wniosła zastrzeżeń. W okresie od 16 września 1998 r. X nieprzerwanie prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą na terenie Polski.

Czy sąd ubezpieczeń społecznych może uchylić decyzję polskiego organu rentowego celem przeprowadzenia postępowania koordynacyjnego lub koncyliacyjnego, jeżeli ustalenie polskiego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych poprzedzone było wydaniem przez właściwą instytucję innego państwa członkowskiego ostatecznej decyzji stwierdzającej niepodleganie ustawodawstwu tego państwa?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 33

1. X był zatrudniony u Y od 1 listopada 2011 r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony na stanowisku mechanika. X otrzymał oświadczenie datowane na 4 sierpnia 2015 r. o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p., w którym podano, że przyczyną rozwiązania umowy jest ciężkie naruszenie przez X jako pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych – w szczególności niestawienie się do pracy, mimo wcześniejszej odmowy pracodawcy udzielenia w tym czasie urlopu. Wskazano również, że nieobecność pracownika w pracy spowodowała duże kłopoty i przyniosła straty. X złożył w lipcu 2015 r., w sposób zwyczajowo przyjęty, na ręce Z wniosek o udzielenie mu urlopu w dniach: od 4 sierpnia 2015 r. do 7 sierpnia 2015 r. oraz od 24 sierpnia 2015 r. do 26 sierpnia 2015 r. Z, jako osoba odpowiedzialna za sprawy administracyjno-pracownicze, zapewnił X ustnie o udzieleniu urlopu przez pracodawcę. Wnioski urlopowe X dotyczące okresu od 4 do 7 sierpnia 2015 r. zostały podpisane przez Z, a poniżej widniała adnotacja o braku zgody, z tym że na kopii podpisana przez Z, na oryginale przez Y. X zdecydował się udać na urlop niezależnie od decyzji pracodawcy.

Czy w sprawie można przyjąć, że nastąpiło niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia?

2. X podjął pracę jako pracownik Y, obecnie używany w fabryce firmy Z na stanowisku spawacza. X zapoznał się z treścią umowy i ją podpisał. Na terenie Niemiec X wykonywał pracę pod nadzorem majstra z firmy niemieckiej. Średnie miesięczne wynagrodzenia powoda wynosiło ZZZ Euro. Na początku lutego 2016 r. X oraz inni pracownicy zostali poinformowani przez pracodawcę użytkownika o zakończeniu wykonywania pracy na terenie Niemiec. W związku z powyższym X 5 lutego 2016 r. wrócił do Polski i skontaktował się telefonicznie z pracodawcą, zgłaszając gotowość do kontynuowania pracy. Został on jednak poinformowany, że stosunek pracy nie będzie kontynuowany, z uwagi na brak wolnych miejsc pracy. W dniu 9 lutego X przedłożył pracodawcy zaświadczenie o niezdolności do pracy w okresie od 8-26 lutego 2016 r. W dniu 11 lutego 2016 r., za pośrednictwem poczty X otrzymał świadectwo pracy, w którym Y potwierdził okres zatrudnienia od 27 listopada 2012 r. do 5 lutego 2016 r. i wskazał, że stosunek pracy ustał na podstawie art. 30 § 1 pkt 5 k.p., czyli z dniem ukończenia pracy, dla wykonania której umowa była zawarta.

Czy umowa o pracę na czas wykonywania określonej pracy niespełniająca przesłanek takiej umowy jest umową o pracę na czas nieokreślony?

3. Decyzją z 1997 r. organ rentowy przyznał mężowi wnioskodawczyni, który był pracownikiem Y do dnia 29 kwietnia 1997 r., prawo do emerytury górniczej od osiągnięcia w dniu 12 kwietnia 1997 r. wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjął dochód stanowiący podstawę wymiaru składek z ośmiu lat kalendarzowych od stycznia 1983 r. do grudnia 1990 r., a ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wynoszący 311,58% ograniczył do 250%. Świadczenie to wypłacane było do chwili śmierci męża w 1998 r. Od tej daty wnioskodawczyni jest uprawniona do renty rodzinnej, której wysokość ustalono zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej, z uwzględnieniem kwoty bazowej, okresów składkowych i nieskładkowych oraz podstawy wymiaru ustalonej z zarobków z okresu od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r. ze wskaźnikiem podstawy wymiaru wynoszącym 311,58%, który podlegał ustawowemu ograniczeniu do 250%. W dniu 1 grudnia 2016 r. wnioskodawczyni wystąpiła do organu rentowego o przeliczenie świadczenia na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej, dołączając do wniosku zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, określające wysokość wynagrodzeń rocznych za lata 1971 - 1997, które w okresie zatrudnienia od 27 grudnia 1967 r. do 29 kwietnia 1997 r. osiągnął jej mąż.

Czy ponowne obliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest możliwe tylko w przypadku podlegania ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu prawa do tego świadczenia, czy także przed przyznaniem prawa w tym zakresie ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 34

1. X była zatrudniona w Y od 8 sierpnia 2005 r. do 27 kwietnia 2012 r. W dniu 26 marca 2012 r. wypowiedziała umowę o pracę. X podlegała dyrektorowi handlowemu. X wielokrotnie wykonywała swoje obowiązki ponad obowiązujące normy czasu pracy i w warunkach domowych. Opracowała bazę danych klientów Y. Powyższy dokument przesłała 25 marca 2012 r. z adresu e-mailowego służbowego - na prywatny adres e-mailowy. Ponadto przysyłała na prywatny adres e-mailowy prowadzoną korespondencję z klientami Y. Na mocy umowy z 24 sierpnia 2012 r. o przelewie wierzytelności Y przeniosła wierzytelność dotyczącą pobranych i nierozliczonych przez X zaliczek w łącznej kwocie 7.000 zł na rzecz Z.

Czy transferowanie przez pracownika dokumentów pracodawcy z jego serwera na prywatną skrzynkę poczty elektronicznej może stanowić naruszenie obowiązku przestrzegania tajemnicy przedsiębiorstwa chronionej przez przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jak i naruszenie obowiązku zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę przez stworzenie możliwości wykorzystania ich przez podmiot konkurencyjny?

2. Odwołująca się w dniu 22 maja 2012 r. zwróciła się do organu rentowego w trybie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej z wnioskiem o wydanie pisemnej interpretacji w zakresie obowiązku składowego od napiwków płaconych przez klientów spółki pracownikom spółki. W opisie stanu faktycznego odwołująca się podała, że jej pracownicy w trakcie wykonywania pracy (jako krupierzy czy też inspektorzy) otrzymują napiwki od klientów. Wyjaśniła ponadto, że celem wykonania obowiązku ewidencyjnego określonego w art. 78 ust. 1 pkt 3 ustawy o grach hazardowych niezbędne było wprowadzenie technicznych rozwiązań w postaci spersonalizowanego „tip boxu”, co pozwala na precyzyjne ustalenie wartości otrzymanych od klientów napiwków bez konieczności przerywania każdorazowo gry, transakcji czy też innych czynności. Odwołująca się powołała się równocześnie na stanowisko ZUS wyrażone w wezwaniu z dnia 13 maja 2015 r., w którym stwierdzono, że w istniejącym w spółce stanie faktycznym brak jest podstaw prawnych do uwzględniania napiwków przy ustalaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W dniu 12 czerwca 2015 r. organ rentowy poinformował odwołującą się, że wniosek nie jest kompletny i wezwał ją do uzupełnienia opisu stanu faktycznego przez jednoznaczne wskazanie, czy wartość napiwków otrzymywanych przez pracowników kasyna od klientów stanowi przychód tych pracowników z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy w rozumieniu art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Czy organ rentowy ma obowiązek wydać interpretację indywidualną, także wtedy gdy wszczął już postępowanie wyjaśniające w przedmiocie oceny prawnej stanu faktycznego opisanego przez wnioskodawcę?

3. Ubezpieczona prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zgłosiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego. Od decyzji odmownej ubezpieczona wniosła odwołanie. Strona pozwana nie kwestionowała wysokości ani terminowości opłacania składek, a jedynie kod ubezpieczenia. Według oświadczenia odwołującej się, została ona źle poinformowana przez pracownika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o prawidłowym kodzie ubezpieczenia. Kod ten wpisał pracownik Zakładu i błąd ten był przez nią powielany.

Czy podstawę wymiaru zasiłku chorobowego lub macierzyńskiego dla osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, która zadeklarowała kwotę wyższą od minimalnej, lecz pod wpływem błędu wywołanego przez organ rentowy podała w zgłoszeniu kod ubezpieczenia właściwy dla podstawy wymiaru składek w wysokości 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, oblicza się od tej wyższej, rzeczywiście zadeklarowanej podstawy wymiaru, czy w inny sposób?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 35

1. Strony łączyła umowa o pracę od 2004 r. Powód wykonywał obowiązki pracownika ochrony. Zatrudniony był w wymiarze 0,5 etatu, co stanowiło 20 godzin tygodniowo. Zgodnie z umową o pracę przysługiwało mu wynagrodzenie według grupy z tabeli wynagrodzeń. W 2010 r. strony zawarły kolejną umowę o pracę, na podstawie której powód był zatrudniony od dnia 1 listopada 2010 r. jako pracownik ochrony na czas nieokreślony (na tych samych warunkach). Wynagrodzenie miało obejmować wszystkie dodatki socjalne i rodzinne według polskiego prawa. W zależności od będących do dyspozycji środków budżetowych pracownik miał otrzymywać raz w roku dodatek specjalny jako dobrowolną wypłatę ze strony pracodawcy. Premia płacona była jako specjalna wypłata w pierwszym tygodniu grudnia. Pozwany uzależniał wysokość wynagrodzenia pracowników ochrony od tego, czy dany pracownik miał obywatelstwo niemieckie.

Czy można zgodzić się ze stwierdzeniem, że różnicowanie wysokości wynagrodzenia na podstawie kryterium obywatelstwa stanowi dyskryminację bezpośrednią a utrzymywanie w mocy przez pracodawcę tego kryterium przez zachowanie wyższych wynagrodzeń dla pracowników zatrudnionych wcześniej na takich warunkach stanowi dyskryminację „częściową”?

2. Y była zatrudniona u X od sierpnia 2014 r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku sprzedawcy - kasjera. Pracę wykonywała w sklepie. W placówce tej oprócz Y były zatrudnione jeszcze dwie inne osoby. W 2015 r. córka X podczas pobytu w sklepie zauważyła leżącą kartkę, na której były wypisane sumy pieniędzy. Zapytała Y, która pracowała w tym czasie w sklepie, co to za kartka. Y stwierdziła, że są to zakupy innej pracownicy. Następnie pogmiotła kartkę i wrzuciła do kosza. Córka X wyjęła kartkę z kosza i poinformowała o tym X, która zaczęła obserwować monitoring. X przeglądała monitoring z sierpnia 2015 r. i zauważyła, że nie każdy klient był obsługiwany przez Y za pośrednictwem kasy, a z kasy nie zawsze wychodził paragon mimo „skasowania klienta”. I tak w dniu X X 2015 r. Y pracowała na rannej zmianie. O godzinie 7³⁹ i 10³⁰, podczas obsługi klienta, z kasy fiskalnej nie wyszedł paragon. O godzinie 11¹³ obsługując klienta, Y nie zarejestrowała operacji na kasie.

Czy pracodawca musi wykazać poniesienie rzeczywistej szkody w wyniku zawinionych działań lub zaniechań pracownika (sprzedawcy-kasjera), któremu nie powierzono mienia z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się?

3. Pozwany X był zatrudniony w Y na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1 czerwca 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. na pół etatu na stanowisku *junior business development manager*. Z dniem 3 sierpnia 2011 r. powódka rozwiązała z pozwanym umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu nieuprawnionego używania telefonu służbowego do celów prywatnych, które spowodowało wyrządzenie pracodawcy szkody w wysokości ZZZ zł. Pozwany wykonywał z telefonu służbowego telefoniczne połączenia krajowe oraz zagraniczne, jak również połączenia internetowe, poza godzinami pracy, w tym w godzinach wieczornych i nocnych, oraz w dni wolne od pracy. Tylko jeden raz pozwany był zobowiązany przez przełożonego do przesłania pliku przez Internet poza godzinami pracy, w pozostałym zakresie nie potrzebował poza godzinami pracy korzystać z Internetu bądź wykonywać połączeń telefonicznych do celów służbowych. Średnie rachunki innych pracowników pracujących w departamencie pozwanego wynosiły około 300 zł miesięcznie, natomiast rachunek pozwanego za okres od 1 czerwca 2011 r. do 30 czerwca 2011 r. wyniósł 50.000,00 zł. Złożona przez pracodawcę reklamacja w związku z wysokością faktury na usługi telekomunikacyjne za telefon służbowy pozwanego nie została uwzględniona, gdyż wszystkie połączenia wykonane zostały bez wątpienia z telefonu pozwanego i nie budziły wątpliwości pod względem technicznym.

Czy pracownik odpowiada w pełnej wysokości za szkodę, którą wyrządził pracodawcy, samowolnie korzystając za pomocą służbowego telefonu z niestandardowych, wysokopłatnych usług telekomunikacyjnych ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 36

1. X zawarł z Y w dniu 1 lipca 2014 r. umowę o pracę na czas nieokreślony na podstawie której został zatrudniony na stanowisku dyrektora sprzedaży z wynagrodzeniem zasadniczym 15.000 zł i premią, której zasady przyznawania miał regulować załącznik do umowy. W umowie o pracę wskazano dla każdej ze stron trzymiesięczny okres wypowiedzenia z możliwością jego skrócenia za obustronnym pisemnym porozumieniem. W dniu 19 stycznia 2015 r. prezes Spółki Y w obecności pracownika działu kadr i płac wręczył X pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę, w którym podano, że przyczyną wypowiedzenia jest niewykonanie wydanego przez przełożonego w 2014 r. polecenia służbowego. Wskazano, że X pomimo kilkukrotnych przypomnień nie wykonał polecenia służbowego, co stanowi naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych określonych w art. 100 k.p., to jest obowiązku stosowania się do poleceń przełożonych dotyczących pracy oraz obowiązku sumiennego i starannego wykonywania pracy. Wypowiedzenie umowy o pracę zostało podpisane przez Z, która nie jest pracownikiem Spółki Y, a zatrudniona pozostaje w innym podmiocie prowadzącym obsługę spółek grupy kapitałowej; nie była wyznaczona do obsługi Y i nie posiadała pisemnego upoważnienia do dokonywania w jej imieniu czynności z zakresu prawa pracy.

Czy sąd ustala wysokość odszkodowania za bezprawne rozwiązanie stosunku pracy w ramach dolnego i górnego limitu wyznaczonego przez ustawowe okresy wypowiedzenia, jeśli w umowie o pracę strony uzgodniły jedynie okres wypowiedzenia wynoszący trzy miesiące a czas zatrudnienia pracownika uprawniał do zastosowania jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, czy też ustala to w inny sposób ?

2. Postępowanie rozpoczęła decyzja organu rentowego z 2015 r., skierowana do X jako ubezpieczonego i do Y jako płatnika, a stwierdzająca, iż nie doszło do zawarcia stosunku pracy i dlatego X nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik spółki Y od 18 sierpnia 2014 r. W odwołaniu X żądał zmiany decyzji i przywrócenia podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania umowy o pracę. Y zgłosiła się jako „zainteresowana” i podzieliła stanowisko ubezpieczonego. X zmarł i Sąd Okręgowy po zawieszeniu postępowania na podstawie art. 174 pkt 1 k.p.c. podjął je z udziałem żony ubezpieczonego jako jego następcy prawnego (art. 180 § 1 pkt 1 k.p.c.). Wyrokiem z 2017 r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie, aprobując stanowisko pozwanego o braku pracowniczego zatrudnienia. Apelację wniosła żona ubezpieczonego.

Czy przypadku śmierci ubezpieczonego w postępowaniu sądowym stosuje się art. 477-447¹⁴ k.p.c. ?

3. Powód był zatrudniony w Gminie X na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony jako kierownik - gospodarz obiektu sportowego. We wrześniu 2015 r. pozwany wypowiedział mu umowę o pracę. Jako przyczynę wskazano zakaz finansowania ze środków publicznych zadań związanych z prowadzeniem klubu sportowego. W styczniu 2012 r. w Gminie utworzono komórkę organizacyjną pod nazwą klub sportowy. Regionalna Izba Obrachunkowa w wyniku kontroli przeprowadzonej w Gminie stwierdziła, że środki publiczne związane z gospodarką finansową nie mogą być przyznawane na działalność sportową, dlatego Klub Sportowy przestaje działać z końcem września 2015 r. i od października środki nie będą przekazywane na ten klub. Powód miał ochronę zatrudnienia jako radny Gminy. Pozwany przed wypowiedzeniem zwrócił się do Rady Gminy o wyrażenie zgody na rozwiązanie z powodem umowy o pracę z powodu likwidacji zajmowanego przez niego stanowiska. Rada Gminy uchwałą z 2016 r. nie wyraziła zgody na rozwiązanie stosunku pracy z powodem.

Czy brak zgody rady gminy z art. 25 ust. 2 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym wyłącza zasadzenie pracownikowi (radnemu) odszkodowania z zastosowaniem art. 8 k.p., gdy z uzasadnionych przyczyn doszło do rzeczywistej likwidacji jego stanowiska pracy i ograniczenia zatrudnienia?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 37

1. X był zatrudniony w Y jako pracownik Służby Leśnej na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 czerwca 1982 r. do 24 października 1986 r. Z dniem 24 października 1986 r. przeszedł na rentę inwalidzką. W związku z tym Y wypłacił mu jednorazową odprawę na podstawie przepisów porozumienia z 1984 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach zgrupowanych w organizacji gospodarczej Z. W myśl regulacji zawartych w tym porozumieniu, pracownikowi po przepracowaniu co najmniej 10 lat przysługiwała jednorazowa odprawa pieniężna w związku z przejściem na emeryturę lub rentę, której podstawę wymiaru stanowiło najniższe wynagrodzenie. Wysokość odprawy powoda odpowiadała 150% najniższego wynagrodzenia dla pracownika legitymującego się 15-letnim stażem pracy i wynosiła ZZZ zł. Następnie X. został ponownie zatrudniony w Y na podstawie umowy o pracę w okresie od 1 grudnia 1987 r. do 20 listopada 2015 r. Z tym dniem (20 listopada 2015 r.) doszło do rozwiązania stosunku pracy w związku z przejściem X na emeryturę, ale Y odmówiła wypłaty kolejnej jednorazowej odprawy emerytalnej.

Czy w świetle ustawy z 28 września 1991 r. o lasach pracownik Służby Leśnej, który otrzymał odprawę w związku z przejściem na rentę inwalidzką na podstawie porozumienia z dnia 6 listopada 1984 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach zgrupowanych w organizacji gospodarczej Lasy Państwowe może następnie - po nawiązaniu stosunku pracy z Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe - nabyć prawo do odprawy w związku z przejściem na emeryturę?

2. X oraz Spółkę Y łączyła zawarta w dniu 20 grudnia 2012 r. umowa o pracę na czas określony od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. Pismem z dnia 15 października 2013 r. pozwana spółka wypowiedziała powodowi umowę o pracę. W postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty ZZZ zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 listopada 2013 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy, kwoty ZZZ zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 listopada 2013 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania w postaci różnicy pomiędzy wynagrodzeniem, które uzyskałby, gdyby umowa była wykonywana przez strony do upływu okresu, na który została zawarta a odszkodowaniem, którego mógł dochodzić na podstawie przepisów Kodeksu pracy oraz kwoty ZZZ zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 maja 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za należną na podstawie zapisów umowy o pracę premię.

Czy w przypadku wypowiedzenia terminowej umowy o pracę, roszczenia zawarte w Kodeksie pracy wyczerpują możliwości kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy?

3. W 2016 r. ubezpieczona złożyła w ZUS wniosek o „przeliczenie emerytury w związku z art. 55 ustawy emerytalnej”. W wyniku rozpoznania tego wniosku ZUS wydał dwie decyzje w 2016 r.; w pierwszej przyznał wnioskodawczyni od 1 stycznia 2016 r. prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej w wysokości XXX zł, a w drugiej – na podstawie art. 55 i 55a ustawy emerytalnej, ustalając wysokość świadczenia, pomniejszył podstawę obliczenia wysokości emerytury o kwotę XXX zł – sumę pobranych wcześniej emerytur, w rezultacie czego wysokość emerytury wyniosła XXX zł. Emeryturę w tej niższej wysokości ZUS zawiesił jako świadczenie mniej korzystne.

Czy co do zasady art. 55a ust. 2 ustawy emerytalnej odnosi się do ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r., natomiast art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej normuje stan prawny osób urodzonych po tej dacie, czy też istnieją odrębne przepisy w tym zakresie ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 38

1. X jest biegłym rewidentem i prowadzi działalność gospodarczą - Kancelarię biegłego rewidenta od 1995 r. Przedmiotem działalności jest wykonywanie czynności rewizji finansowej, które polegają głównie na badaniu sprawozdań finansowych.

Czy sporządzenie przez biegłego rewidenta opinii dotyczącej sprawozdania finansowego konkretnego podmiotu może być przedmiotem umowy o dzieło w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniach społecznych?

2. X jako funkcjonariusz służby celnej był zatrudniony na podstawie mianowana w Urzędzie Celnym. Po konsolidacji urzędów od 1 marca 2017 r. powód pełnił służbę w Izbie Administracji Skarbowej realizując zadanie w Urzędzie Celno-Skarbowym. W związku z zaleceniami Ministerstwa Finansów dyrektor Izby zalecał dyrektorom konsolidowanych służb przygotowania list pracowników, którym do 31 maja 2017 r. nie należy przedkładać propozycji dalszego pełnienia służby z uwzględnieniem kryteriów doboru pracowników przedstawionych na poziomie ministerialnym. Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego wskazał kilku pracowników, w tym X, którym nie należałoby przedkładać propozycji dalszej służby. Nie wyjaśnił i nie wskazał kryteriów wyboru. 31 maja 2017 r. X wezwał pracodawcę do przedłożenia propozycji dalszej służby. X pismem z 6 czerwca 2017 r. poinformował, że jego stosunek pracy wygasa 31 sierpnia 2017 r. na podstawie art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej. W świadectwie służby Izba Administracji Skarbowej podała, że stosunek służbowy ustał w wyniku wygaśnięcia – art. 170 ust. 1 pkt 1, ust. 3 ustawy wprowadzającej ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Czy funkcjonariusz służby celnej, którego stosunek służbowy wygasł z końcem sierpnia 2017 r. w związku z wprowadzonymi zmianami w administracji celno-skarbowej i któremu nie zaproponowano dalszej służby lub zatrudnienia ma zasadne roszczenie o przywrócenie do pracy (w stosunku pracy) ?

3. Powód zatrudniony był u pozwanej na stanowisku profesora zwyczajnego na Wydziale X w pełnym wymiarze czasu pracy, ostatnio na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1 października 2015 r. do 31 sierpnia 2020 r. Wiosną 2016 r. powód został wybrany na dziekana Wydziału X na kadencję od 1 września 2016 r. do 31 sierpnia 2020 r. Lekarz medycyny pracy orzeczeniem z 2016 r. stwierdził, że powód wymaga udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia. Rektor pozwanej udzielił powodowi takiego urlopu. Pismem z 21 lipca 2016 r. powód poinformował prodziekana Y, że wyznacza go do kierowania Wydziałem X w czasie jego nieobecności do 31 lipca 2017 r. Rektor pozwanej pismem z 1 września 2016 r. powierzył pełnienie obowiązków dziekana Wydziału Elektrycznego Y. W październiku 2016 r. Senat pozwanej zmienił statut w ten sposób, że wprowadził do niego unormowanie, zgodnie z którym w przypadku niemożności objęcia mandatu dziekana przez wybraną osobę z powodu długotrwałej nieobecności przekraczającej 60 dni oraz upływu terminu na przeprowadzenie wyborów dziekana, Uczelniana Komisja Wyborcza stwierdza wygaśnięcie mandatu tej osoby a rektor ogłasza nowy konkurs. Znowelizowany statut uprawniał rektora do powołania osoby pełniącej obowiązki dziekana do czasu rozstrzygnięcia konkursu. Na podstawie znowelizowanego statutu (§ 24a ust. 1) Uczelniana Komisja Wyborcza stwierdziła wygaśnięcie mandatu powoda w dniu 8 listopada 2016 r.

Czy pracownik uczelni, którego mandat do pełnienia funkcji dziekana został wygaszony przez organ uczelni na podstawie postanowień statutu, uznanych przez sąd pracy za sprzeczne z przepisami o szkolnictwie wyższym może żądać ustalenia na podstawie art. 189 k.p.c., że nadal pełni funkcję dziekana, czy też jedynie dochodzić odszkodowania za utracony dodatek funkcyjny ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 39

1. Ubezpieczeni są zdania, że to oni decydują, czy emerytura proporcjonalna jest korzystniejsza niż emerytura pełna i dlatego mogą wybrać niższą emeryturę proporcjonalną, która jest dla nich korzystniejsza ze względu na amerykańskie przepisy o redukcji świadczeń (Windfall Elimination Provision). Pozwany organ rentowy z kolei przyjmuje na podstawie Umowy i uzgodnień ze Stroną Amerykańską, że ubezpieczeni nie mają prawa do emerytury proporcjonalnej, gdy emerytura pełna, czyli ustalona na podstawie okresów ubezpieczenia zgromadzonych na podstawie przepisów prawa Rzeczypospolitej Polskiej, jest wyższa. Sąd Apelacyjny w podobnej sprawie rozstrzygnął, że ocena korzystności świadczenia i wybór emerytury proporcjonalnej, mimo że jest niższa niż emerytura pełna, należy do ubezpieczonych.

Który, w powyższej sprawie pogląd zasługuje na akceptację, biorąc pod uwagę obowiązujące w sprawie przepisy prawa w tym Umowę o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanej w Warszawie dnia 2 kwietnia 2008 r.?

2. Sąd Rejonowy wyrokiem z 14 września 2018 r. ustalił, że zdarzenie z 2013 r., mające miejsce w czasie i miejscu wykonywania przez powoda zwykłych obowiązków pracowniczych, w wyniku którego powód doznał urazu kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, było wypadkiem przy pracy w rozumieniu ustawy z dnia 30 września 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz nakazał stronie pozwanej sprostować protokół z 2015 r., zatwierdzony także w 2015 r., przez wskazanie w nim, że zdarzenie z 2013 r. było wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 3 tej ustawy. Strona pozwana wniosła apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji, podając jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę XXX zł. Sąd Rejonowy (podobnie jak Sąd Okręgowy) nie poddał tej wartości procedurze sprawdzenia. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 10 maja 2019 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę XXX zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Czy sprawa o ustalenie, że zdarzenie było wypadkiem przy pracy, jest sprawą o prawo majątkowe, w której powód ma obowiązek oznaczyć w pozwie wartość przedmiotu, a w apelacji oraz skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia, czy też z przepisów wynika inny model oznaczenia wartości przedmiotu sporu ?

3. Zajmując stanowisko mistrza w X, tj. w okresach od 1 stycznia 1978 r. do 28 września 1989 r. oraz od 26 lutego 1993 r. do 31 sierpnia 1993 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w warunkach szczególnych, pełniąc bezpośredni dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których wykonywane są jako podstawowe prace wymienione w Wykazie A Dz. XIV poz. 24, tj. prace związane z obróbką surowców włókienniczych i ich przedzielenie (wymienione w Wykazie A Dz. VII poz. 1). Okres tej pracy wynosi 12 lat i 3 miesiące. Do pracy w szczególnych warunkach Sąd pierwszej instancji nie zaliczył jednak okresu od 29 września 1989 r. do 26 lutego 1993 r., kiedy to wnioskodawca został zwolniony od pracy na oddziale mieszalni, zachowując jedynie prawo do wynagrodzenia, z uwagi na pełnienie funkcji przewodniczącego Związku Zawodowego. W okresie tym wnioskodawca był zatrudniony, jednakże nie świadczył pracy w szczególnych warunkach.

Czy okres pełnienia funkcji związkowej, w którym pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach zwolniony był z obowiązku świadczenia pracy jest wliczany do okresu pracy w warunkach szczególnych?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 40

1. Powód był zatrudniony w pozwanej Spółce od 7 lipca 1984 r. do 19 sierpnia 1993 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza maszyn i urządzeń górniczych. W dniu 30 marca 1988 r. powód uległ wypadkowi przy pracy, doznając istotnego urazu kręgosłupa. W dniu 3 listopada 1992 r. uległ kolejnemu wypadkowi przy pracy, co spowodowało nasilenie wcześniej występujących dolegliwości bólowych kręgosłupa. W konsekwencji od 1 grudnia 1994 r. do 31 stycznia 2002 r. powód został uznany za niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i pobierał rentę. Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału z dnia 8 czerwca 2010 r. powód został uznany za trwale i całkowicie niezdolnego do pracy od 1 marca 2010 r. w związku z wypadkiem przy pracy w pozwanej spółce i z tego tytułu przyznano mu rentę z tytułu niezdolności do pracy na stałe. Kolejnymi decyzjami wydawanymi w latach 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015 waloryzowano (podwyższano) przysługującą mu rentę.

Czy górnikowi, który wskutek wypadku przy pracy utracił całkowicie zdolność do wykonywania górniczego oraz innego zatrudnienia, przysługuje prawo do uzupełniającej renty wyrównawczej ?

2. X po raz pierwszy złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych w 2012 r. Jako faktyczną podstawę żądania przedstawił wówczas między innymi świadectwo pracy z Y, z którego wynikało, że w okresie od 5 października 1971 r. do 31 grudnia 1990 r. był zatrudniony między innymi na stanowiskach kierowcy i magazyniera oraz świadectwo pracy w warunkach szczególnych za okres od początku zatrudnienia do 31 grudnia 1976 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. W oparciu o powyższe dokumenty oraz kserokopie akt osobowych Y decyzją z 2012 r. odmówiono mu prawa do emerytury z uwagi na nieścisłości określeń użytych w świadectwie pracy w warunkach szczególnych oraz rozbieżności pomiędzy powyższym świadectwem a zwykłym świadectwem pracy. Kolejny wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych wnioskodawca złożył w 2012 r., przedstawiając oświadczenia świadków mających potwierdzić jego okres zatrudnienia oraz ponownie kserokopie akt osobowych i kartotek płacowych. Decyzją z 2012 r. ponownie odmówiono mu prawa do emerytury z tożsamych jak poprzednio przyczyn.

Czy nowe dowody w rozumieniu art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych mogą być dowodami osobowymi i dotyczyć zanegowanych przez sąd faktów w poprzednim postępowaniu o świadczenie ?

3. Powodowa Spółka na mocy umowy notarialnej z 2005 r. przejęła od Klubu Sportowego sekcję piłki nożnej z prawem wstąpienia w jego miejsce do rozgrywek piłkarskich oraz prawo do znaku towarowego. Umowa przewidywała, że jeżeli powódka nie uzyska licencji PZPN do czasu rozpoczęcia rozgrywek piłkarskich, planowanych na 2005 r., to prawo do sekcji piłki nożnej i znaku towarowego wróć do zbywcy. W załączniku do umowy zamieszczono wykaz zobowiązań, w którym wśród trenerów wskazano powoda i jego wierzytelność w kwocie XXX zł. W lutym 2005 r. przyjęto Sportową Spółkę do Związku Piłki Nożnej i uznano za następczynię KS oraz utrzymano jej dotychczasową klasę rozgrywkową. Sekcja piłki nożnej w 2005 r. przystąpiła do rozgrywek. W 2008 r. strony obecnego procesu zawarły ugodę, w której potwierdziły zobowiązanie wobec pozwanego na XXX zł i ustaliły spłatę w ratach. Pozwany pod warunkiem spłaty zrzekł się odsetek, kosztów oraz innych należności. Następnie pozwany wszczął egzekucję przeciwko powódce na podstawie wyroku zaocznego, któremu nadano klauzulę przeciwko niej (art. 788 k.p.c.).

Czy sukcesja uniwersalna z art. 36a ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej mogła być wyłączona przez umowę (notarialną) przejęcia przez sportową spółkę akcyjną drużyny piłkarskiej i znaku klubu sportowego (stowarzyszenia), grającego wówczas w drugiej lidze piłki nożnej?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 41

1. X złożyła wniosek w 2014 r., że udowodniła 33 lata i 10 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych oraz że pozostawała w zatrudnieniu do dnia 30 listopada 2013 r. Ostatnio przed złożeniem wniosku, od dnia 7 marca 2012 r. do dnia 6 września 2012 r., odbywała w przedsiębiorstwie Y staż na podstawie skierowania w ramach projektu zatrudnienia bezrobotnych, za który przyznano jej stypendium z Powiatowego Urzędu Pracy. Po zakończeniu stażu zawarła umowę o pracę na czas określony do dnia 30 listopada 2013 r., tak że ostatni stosunek pracy rozwiązał się na podstawie art. 30 § 1 pkt 4 k.p., tj. z upływem czasu, na jaki umowa o pracę została zawarta. Czynności wykonywane przez ubezpieczoną w biurze rachunkowym (sprawy pracownicze, tj. prowadzenie ewidencji czasu pracy, obliczanie płac i wypełnianie dokumentów dot. ubezpieczeń społecznych) przed jej zatrudnieniem wykonywała współpracowniczka Z, a po rozwiązaniu się umowy o pracę z ubezpieczoną zajmowane przez nią stanowisko pracy zostało zlikwidowane i nikt nie został zatrudniony na jej miejsce.

Czy w toku postępowania w sprawie o nabycie świadczenia przedemerytalnego należy wykazać, że u podstaw decyzji o likwidacji stanowiska pracy skutkującej rozwiązaniem stosunku pracy choćby z powodu upływu czasu, na jaki została zawarta umowa o pracę, znalazły się przyczyny ekonomiczne, organizacyjne, produkcyjne albo technologiczne, o których stanowi art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy?

2. Wnioskodawca od 1986 r. jest zatrudniony w Kopalni, wykonując pracę na stanowiskach kierowcy, itp. Komisja Weryfikacyjna przyjęła, że w okresie od 16 grudnia 1986 r. do 31 grudnia 1988 r. i od 1 maja 1990 r. do 31 grudnia 1998 r. wnioskodawca, pracując jako kierowca - operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 2, poz. 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty, a w okresie od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia 30 kwietnia 1990 r. (kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony). Z kolei pracodawca w świadectwie pracy wskazał, że odwołujący się wykonywał pracę górniczą od 16 grudnia 1986 r. do 31 grudnia 1988 r. wymienioną w rozporządzeniu z 1994 r. (załącznik nr 2, poz. 6). Następnie pracował jako kierowca – operator sprzętu technicznego. Wnioskodawca nie był mechanikiem ani nie obsługiwał koparek, które wydobywały złoża.

Czy określony w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych termin "przy bieżącej konserwacji" ma postać określenia zdarzenia, a jeśli tak, to czy oznacza, że za pracę górniczą uważa się tylko czynności polegające na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych?

3. Odwołujący się X w okresie od 19 lutego 2013 r. do 30 czerwca 2013 r. (łącznie 132 dni) pobierał zasiłek chorobowy. Organ rentowy przyznał mu również prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 20 sierpnia 2013 r. do 17 listopada 2013 r. W dniu 2 kwietnia 2014 r. X złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji ustalono – na podstawie opinii powołanych w sprawie biegłych lekarzy, że odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy od 16 lutego 2014 r. na dwa lata.

Czy w sytuacji istnienia ciągłej niezdolności do pracy, gdy po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, organ rentowy przyznaje wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego, renta z tytułu niezdolności do pracy powinna być przyznana następnego dnia po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego lub wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłacanego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, czy w innym terminie ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 42

1. Wyrokiem z 2016 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od wyroku Sądu Okręgowego z 2016 r., którym zmieniono decyzję organu rentowego z 2015 r. w ten sposób, że przyznano X prawo do emerytury od ukończenia 60 roku życia. W postępowaniu rentowym uwzględniono - zamiast 15 lat - 9 lat 9 miesięcy i 21 zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach. Okres ten w postępowaniu odwoławczym został uzupełniony okresem zatrudnienia w Y na stanowisku traktorzysty i kombajnisty od 1982 r. do 1988 r. w szczególnych warunkach.

Czy w procesie stosowania prawa dopuszczalne jest rozszerzanie ustalonego przez ustawodawcę zamkniętego katalogu wykazu pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ?

2. Organ rentowy nie uwzględnił wniosku X o ustalenie prawa do emerytury powołując na uzasadnienie, iż X nie wykazał aby wykonywał pracę w warunkach szczególnych. W odwołaniu X powołał, iż w okresie od dnia 1 stycznia 1960 r. do dnia 31 grudnia 1985 r., pracował jako traktorzysta w rolnictwie.

Czy praca traktorzysty w rolnictwie wykonywana w okresie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia) może być uważana za okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, o którym mowa w art. 184 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych?

3. Wnioskodawczyni w okresie zatrudnienia w X z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej opłacała składkę na ubezpieczenie zdrowotne. Po rozwiązaniu stosunku pracy, od dnia 1 lutego 2013 r. przystąpiła do ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, wypadkowego i chorobowego oraz rozpoczęła opłacanie składki na te ubezpieczenia, deklarując jako podstawę ich wymiaru kwotę 9.350,13 zł. Od dnia 2 września 2013 r. wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim aż do dnia porodu. Za czas niezdolności do pracy został jej przyznany zasiłek chorobowy, a po urodzeniu dziecka zasiłek macierzyński. Składki na ubezpieczenia społeczne, wypadkowe i chorobowe za wrzesień opłaciła w dniu 29 września 2013 r. Po uzyskaniu prawa do zasiłku chorobowego na dalsze okresy, wnioskodawczyni złożyła korektę deklaracji rozliczeniowej za wrzesień, uwzględniając niezdolność do pracy trwającą przez część miesiąca, to jest od dnia 2 do dnia 30 września 2013 r. Skorygowane podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia wynosiły po 148,52 zł każda. Pismem z dnia 27 marca 2014 r. wnioskodawczyni wystąpiła do organu rentowego o zwrot nadpłaconych za wrzesień składek, a organ dokonał ich zwrotu.

Czy tylko osoby deklarujące najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne mogą zmniejszyć proporcjonalnie podstawę wymiaru tych składek, czy mogą to uczynić także inne osoby?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 43

1. Ubezpieczony, urodzony 1955 r., wykonywał przed dniem 1 stycznia 1999 r. stale i w pełnym wymiarze czasu prace polegające na oczyszczaniu albo naprawianiu aparatów lub pojemników po produktach toksycznych, żrących i parzących oraz prace wewnątrz cystern, kotłów, zbiorników, aparatów i kanałów technologicznych na stanowiskach ślusarza remontowego i galwanizera w Zakładzie X w okresach od dnia 23 października 1979 r. do dnia 28 lutego 1985 r., od dnia 1 marca 1985 r. do dnia 28 lutego 1990 r. oraz od dnia 1 marca 1990 r. do dnia 31 maja 1993 r. i w Zakładzie Y, w okresie od dnia 1 czerwca 1993 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. na stanowisku ślusarza remontu aparatury. Od dnia 1 sierpnia 2001 r., po powrocie na stanowisko ślusarza na wydziale budowy aparatury wykonuje nadal tę samą pracę. W dniu 16 marca 2015 r. złożył prezesowi zarządu „podanie o rozwiązanie umowy o pracę” z dniem 11 maja 2015 r. z powodu przejścia na emeryturę, po czym, gdy pracodawca je przyjął i wyraził zgodę na rozwiązanie umowy o pracę, ubezpieczony to oświadczenie wycofał w dniu 7 maja 2015 r. i kontynuował zatrudnienie.

Czy ubezpieczony, który złożył pracodawcy oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy za porozumieniem stron a następnie je wycofał, zaś pracodawca dopuścił go do pracy po upływie terminu zastrzeżonego wcześniej jako dzień rozwiązania umowy o pracę spełnia warunek rozwiązania stosunku pracy na użytek nabycia prawa do emerytury pomostowej ?

2. Powódka żądała zadośćuczynienia w kwocie XXX zł za krzywdę wynikłą z rozstroju zdrowia psychicznego związanego z wypadkiem męża. Mąż powódki był zatrudniony w kopalni i w 2014 r. uległ wypadkowi przy pracy. W czasie pracy pod ziemią nastąpił wybuch metanu. Przez trzy tygodnie pozostawał w śpiączce farmakologicznej. Dopiero po tygodniu odzyskał świadomość. Był całkowicie niesamodzielny i wymagał całodobowej opieki pielęgniarskiej. W klinice przebywał od 6 października do 12 grudnia 2014 r. Rozpoznano u niego oparzenie termiczne IIb/III stopnia. Od wypadku przeszedł wiele operacji. Powódka po wypadku męża zamknęła się w sobie. Leczy się farmakologicznie, korzysta z pomocy psychologa. Chciała zrezygnować z pracy. Następstwa wypadku męża powódki, w którym istniało realne zagrożenie zdrowia a nawet życia, spowodowały u niej destabilizację stanu psychicznego – wyraźne załamanie linii życiowej, które utrudnia społeczne przystosowanie i efektywne działanie. Powódka utraciła możliwość dotychczasowej aktywności, realizowania swoich planów i ról społecznych.

Czy żonie górnika, która doznała dysfunkcji stanu psychicznego w związku z obrażeniami, cierpieniem i leczeniem męża, będącymi następstwem wypadku w kopalni (wybuchu metanu) przysługuje własne roszczenie o zadośćuczynienie jej krzywdy na podstawie art. 445 § 1 w związku z art. 444 § 1 k.c.?

3. Powódka wniosła w pozwie o uznanie za bezskuteczne dokonanego wobec niej przez pozwaną Zespół Szkół wypowiedzenia umowy o pracę, a następnie – w przypadku ustania stosunku pracy – o przywrócenie jej do pracy na poprzednio zajmowane stanowisko. Sąd Rejonowy wyrokiem z 2015 r., oddalił powództwo. Apelację od tego wyroku wniosła powódka, domagając się przywrócenia do pracy z jednoczesnym zasądzeniem na jej rzecz odszkodowania z tytułu bezpodstawnego rozwiązania umowy o pracę. W toku postępowania apelacyjnego w piśmie procesowym z 2016 r. pełnomocnik powódki zmodyfikował żądanie wniosku apelacji w zakresie przywrócenia powódki do pracy i w miejsce tego żądania wniósł o zasądzenie kwoty odszkodowania równowartego trzymiesięcznemu wynagrodzeniu z tytułu bezpodstawnego wypowiedzenia umowy o pracę powódce wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu za obydwie instancje, przy jednoczesnym uznaniu za niecelowe przywrócenie powódki do pracy na poprzednio zajmowane stanowisko.

Czy w sprawie o zasądzenie odszkodowania za nieuzasadnione lub niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę wartość przedmiotu sporu (i zaskarżenia) stanowi żądana przez powoda kwota pieniężna odpowiadająca wysokości odszkodowania czy suma wynagrodzenia za pracę za okres jednego roku ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 44

1. Działalność X polega między innymi na reklamie, badaniu rynku i opinii publicznej, itp. X zawarło z A, B, C i D umowy nazwane umowami o dzieło, zgodnie z którymi zamawiający zlecał, a wykonawca zobowiązywał się do wykonania redakcji lub korekty określonych w umowach książek. Realizacja umów polegała na dokonaniu korekty i redakcji książek dla dzieci i młodzieży do lat 18. W ramach umowy wykonywane były czynności polegające na przeczytaniu tekstu, sprawdzeniu go pod kątem wyłapania błędów. Redaktor poprawiał tekst pod względem błędów stylistycznych, merytorycznych, oceniając tekst jako całość. Korektor dokonywał ostatnich szlifów, poprawiał błędy interpunkcyjne i ortograficzne. Po pierwszej korekcie tekst był przesyłany innej osobie, która sprawdzała go po raz kolejny i ewentualnie dokonywała dodatkowych poprawek. Znaki korektorskie zainteresowane wykonywały według ogólnie przyjętego wzorca, którym posługuje się każdy redaktor i korektor. Płatnik składek nie dokonał zgłoszenia zainteresowanych do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych - emerytalnego, rentowych i wypadkowego.

Czy umowa o korektę lub redakcję tekstu polegającą tylko na poprawianiu błędów interpunkcyjnych, ortograficznych, stylistycznych i merytorycznych, bez prawa do ostatecznej decyzji o jakichkolwiek zmianach tekstu, może być uznana za umowę o dzieło w świetle przepisów o ubezpieczeniach społecznych?

2. Powód był zatrudniony w pozwanej spółce od 28 stycznia 2013 r. do 3 sierpnia 2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy międzynarodowego. Miejszem wykonywania pracy powoda określonym w umowie był C. Baza transportowa pozwanej spółki znajduje się we Włoszech, na udostępnionym przez włoską firmę parkingu. Stąd kierowcy zatrudnieni w pozwanej spółce rozpoczynali swoje podróże. Do C kierowcy dojeżdżali autobusem lub swoim samochodem. Po pobraniu samochodu, jechali około 200-250 km do firmy po załadunek. Polecenia otrzymywali od spedytora. Firma ta zlecała pozwanej spółce transport towarów do różnych odbiorców, do magazynów, do odbiorców indywidualnych. Po zakończeniu kursu kierowca zostawiał samochód w C i wracał do domu, a na jego miejsce przyjeżdżał inny kierowca. Powód jeździł w trasy do Włoch, Anglii i Francji. Jednorazowo jeździł minimum 12 tygodni. Otrzymywał od niego sms-em polecenia wyjazdu, miejsca rozładunku i załadunku. Zgodnie z układem zbiorowym pracy dla branży transportowej obowiązującym w Republice Włoskiej dla pracowników do której klasyfikuje się powód, na dzień 31/05/2013 wynagrodzenie minimalne dla tej branży wynosiło XXXXXX euro. Karty ewidencji czasu pracy powoda prowadzone przez pozwanego były niezgodne z przepisami i nie odzwierciedlały rzeczywistego czasu jego pracy. Czas pracy z miesięcznych kart nie bilansował się rachunkowo, a czas pracy w porze nocnej nie zgadzał się z czasem pracy pojazdu.

Czy pracownik, zgodnie z art. 2 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług może zostać uznany za delegowanego na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli wykonywanie jego pracy nie ma wystarczającego związku z tym terytorium ?

3. W 2014 X został powołany na stanowisko dyrektora instytucji kultury. W 2020 r. zapadła uchwała stosownego organu (sejmiku województwa) o odwołaniu X ze stanowiska.

Czy zapadła uchwała posiada tylko i wyłącznie charakter aktu publicznoprawnego wywołującego skutki w zakresie prawa publicznego, czy także wywołuje skutki w zakresie prawa pracy?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 45

1. Pierwszą decyzją pozwany przyznał ubezpieczonemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe. Do ustalenia podstawy renty przyjął podstawę wymiaru składek z 10 lat (1992-2001) i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (wvpw) - 11,44%. Drugą decyzją pozwany przeliczył rentę, przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia wvpw 47,67%. Ubezpieczony domagał się zmiany decyzji przez ustalenie podstawy wymiaru renty stosownie do art. 21 ust. 2 pkt 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to jest przy przyjęciu podstawy wymiaru wcześniej pobieranej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, bądź na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy, czyli z zarobków z 10 lat przed 1994 r., kiedy nabył prawo do renty wypadkowej lub w oparciu o art. 15 ust. 6 ustawy. W sprawie ustalono, że ubezpieczony miał przyznaną rentę od 7 grudnia 1994 r. do 31 marca 2011 r. z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z 15 czerwca 1993 r. Podstawę wymiaru renty stanowiło wynagrodzenie z 5 lat kalendarzowych (1983-1987) i wvpw wynosił 164,70%. Pozwany odmówił ubezpieczonemu renty wypadkowej na dalszy czas i Sądy nie uwzględniły jego odwołań. Pozwany odmówił ubezpieczonemu też renty z ogólnego stanu zdrowia i tu Sąd zmienił decyzję pozwanego i przyznał rentę z ogólnego stanu zdrowia na stałe od 2 lutego 2012 r. Wykonując wyrok pozwany decyzją z 19 listopada 2014 r. przyznał ubezpieczonemu rentę z podstawą wymiaru ustaloną na podstawie wynagrodzeń z 10 lat (1992-2001) i wvpw 11,44%. Po złożeniu kolejnych zaświadczeń pozwany decyzją z 2 stycznia 2015 r. przeliczył podstawę renty na podstawie wynagrodzeń z tego samego okresu i wvpw wyniósł 47,67%.

Czy w przypadku przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia po rencie z tytułu wypadku przy pracy, podstawa wymiaru renty wypadkowej stanowi podstawę wymiaru renty z ogólnego stanu zdrowia przy uwzględnieniu ustawowej waloryzacji, czy też istnieje inna podstawa wymiaru renty w tym zakresie ?

2. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności orzeczeniem z 2014 r. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności z 2014 r. zaliczające wnioskodawcę X do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe z powodu schorzeń. Odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wniósł wnioskodawca, domagając się jego zmiany i ustalenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz zmiany ustalenia od kiedy datuje się jego niepełnosprawność, ponieważ jest ona wynikiem nieuleczalnej choroby, powstałej przed 18-tym rokiem życia. Sąd Rejonowy wyrokiem z 2016 r. oddalił odwołanie.

Czy sąd drugiej instancji może uchylić wyrok sądu pierwszej instancji oraz orzeczenie o stopniu niepełnosprawności i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania bezpośrednio do wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności ?

3. Ubezpieczona X, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 marca 2013 r. do 31 marca 2013 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że za marzec 2013 r. zostały nieprawidłowo wyliczone w pierwszorazowej dokumentacji rozliczeniowej kwoty składek na ubezpieczenia społeczne X, a tym samym składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe zostały częściowo opłacone po obowiązującym terminie. Wniosek ubezpieczonej o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za marzec 2013 r. został rozpatrzony odmownie.

Czy wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie społeczne po terminie może być uwzględniony przez organ rentowy tylko w wyjątkowych i szczególnych okolicznościach, czy w każdym przypadku, gdy nieopłacenie składki w terminie jest obiektywnie usprawiedliwione?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 46

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że osoby zatrudnione na podstawie umowy zlecenia, które nie są obywatelami Polski ani innych państw członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności obywatele Białorusi, Mołdawii, Rosji, Nepalu i Ukrainy, a których pobyt na terenie Polski nie ma charakteru stałego, podlegają ubezpieczeniom społecznym na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy przyjął, że na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy systemowej ubezpieczeniom społecznym w Polsce nie podlegają tylko tacy obywatele państw nienależących do Unii Europejskiej, którzy - przebywając na terytorium Rzeczypospolitej i wykonując pracę zarobkową - łącznie spełniają dwa warunki: 1) nie mają stałego pobytu na terenie Polski; 2) są zatrudnieni w obcym przedstawicielstwie dyplomatycznym, urzędzie konsularnym, misjach specjalnych lub instytucjach międzynarodowych.

Czy obywatele państw trzecich niebędących członkami Unii Europejskiej, z którymi to państwami nie podpisano stosownych umów międzynarodowych, podlegają ubezpieczeniom społecznym w Polsce, gdy podczas wykonywania umowy o pracę lub umowy zlecenia przebywają stale na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nawet gdy legitymują się jedynie zezwoleniem na pobyt czasowy?

2. X urodzony w 1957 r. od 18 sierpnia 1981 r. był zatrudniony przez Y. Y w Oddziale Yy prowadził wytwórnię mas bitumicznych. Ubezpieczony wykonywał tam prace polegające na obsłudze zespołu maszyn i urządzeń, w tym naprawie i konserwacji maszyn do produkcji mas bitumicznych, kontroli temperatury asfaltu i masy bitumicznej, utrzymywaniu w czystości podajnika jednonaczyniowego oraz sit w sortowniku. W związku z likwidacją Yy ubezpieczony z dniem 11 czerwca 1983 r. został przeniesiony do Yz, gdzie funkcjonowała duża wytwórnia mas bitumicznych (tzw. otaczarnia) wraz zespołem kruszenia (tj. urządzeniami do kruszenia kamienia). W wytwórni pracowało około 80-100 pracowników. Praca X polegała na utrzymaniu w ruchu, konserwacji maszyn i urządzeń pracujących w otaczarni oraz w zespole kruszenia. Wykonywał ją do 30 września 1992 r. W miejscu pracy było wysokie zapylenie, hałas, wysoka temperatura. W okresie od 1 kwietnia 1984 r. do 28 lutego 1985 r. ubezpieczony był zatrudniony na 1/3 etatu.

Czy o zaliczeniu okresu pracy ubezpieczonego przed 1 stycznia 1999 r. do pracy w szczególnych warunkach powinien decydować rodzaj wykonywanej pracy (w szczególności rodzaj czynności i warunki ich wykonywania), czy nazwa zajmowanego przez niego stanowiska?

3. Wyrokiem z 2018 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację X od wyroku Sądu Okręgowego z 2016 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 2015 r. Przedmiotem sporu było prawo ubezpieczonego do emerytury rolniczej po weryfikacji okresów ubezpieczenia rolniczego w związku z uzyskaniem od dnia 6 lutego 2015 r. prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia. W decyzji o przyznaniu emerytury rolniczej z 2014 r. uwzględniono okresy od dnia 9 sierpnia 1965 r. do dnia 19 lutego 1968 r., od dnia 19 lipca 1973 r. do dnia 23 lipca 1973 r. i od dnia 1 kwietnia 1980 r. do dnia 31 sierpnia 1980 r. - jako okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia, od dnia 1 września 1980 r. do dnia 31 grudnia 1982 r. - jako okres prowadzenia własnego gospodarstwa rolnego, od dnia 1 stycznia 1983 r. do dnia 31 grudnia 1988 r. - jako okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin oraz od dnia 1 kwietnia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. - jako okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Czy nabycie prawa do emerytury na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyłącza stosowanie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 47

1. W trakcie pobierania wojskowego świadczenia emerytalnego ubezpieczony był zatrudniony w „S.” P. w S. - w okresie od 1 czerwca 1990 r. do 30 kwietnia 1991 r. - jako agent oraz w E. PLZ „W.-O.” SA - w okresie od 6 września 1991 r. do 31 grudnia 2014 r. W dniu 25 lutego 2015 r. ubezpieczony złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. wniosek o emeryturę, w wyniku którego wydano decyzje zaskarżone w niniejszym postępowaniu - przyznające wnioskodawcy prawo do emerytury i jednocześnie zawieszające wypłatę świadczenia z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia.

Czy o zastosowaniu wyjątku od zasady wypłacania jednego świadczenia decyduje brak możliwości obliczenia emerytury wojskowej przy uwzględnieniu „cywilnego” stażu emerytalnego, czy data przyjęcia żołnierza zawodowego do służby?

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 12 października 2016 r. stwierdził, że podstawa wymiaru składek X na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe oraz dobrowolne ubezpieczenie chorobowe z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności wynosi Z. Składki na ubezpieczenia społeczne zostały opłacone w terminie i w prawidłowej wysokości. Ubezpieczony korzystał ze zwolnienia chorobowego przez 19 dni w październiku 2015 r., 18 dni w listopadzie 2015 r. i 23 dni w grudniu 2015 r. Za okresy niezdolności do pracy otrzymał zasiłek chorobowy. W dniu 20 czerwca 2016 r. dokonał korekty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. W dniu 5 lipca 2016 r. organ rentowy zwrócił wnioskodawcy nadpłacone składki w kwocie 4.077,66 zł.

Czy ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu kwota najniższej podstawy wymiaru składek bez względu na jej wysokość zadeklarowaną przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, czy należy to przyjąć inaczej ?

3. Ubezpieczony urodzony w 1956 r., w sierpniu 2016 r. złożył wniosek o emeryturę. Pracował od 1 września 1971 r. Rozpoczął naukę w zawodzie elektryka, po której w 1974 r. powierzono mu stanowisko elektromontera. W 1976 r. - po służbie wojskowej - pracował jako elektromonter remontu maszyn. Od 1 marca 1980 r. został przeszeregowany na stanowisko samodzielnego konstruktora. W lutym 1982 r. ubezpieczony został przeniesiony ze stanowiska samodzielnego konstruktora na stanowisko elektromontera. W angażu z 1 października 1983 r. wskazano, że ubezpieczony pracuje na stanowisku samodzielnego konstruktora. Ubezpieczony pracował na jednej zmianie od godziny 6⁰⁰ do 14⁰⁰, tak jak pracownicy umysłowi. W świadectwie pracy z 28 listopada 2001 r. zakład pracy wskazał, że ubezpieczony w okresie od 1 września 1971 r. do 28 listopada 2001 r. wykonywał prace: elektromontera, mechanika, samodzielnego konstruktora, pracownika umysłowego. W świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 31 lipca 2000 r. zakład pracy wskazał, że od 1 lipca 1974 r. do 31 lipca 2000 r. ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w warunkach szczególnych: prace przy remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych, prace związane ze szlifowaniem wyrobów przemysłu skórzanego, pracując na stanowisku elektromonter, mechanik, samodzielny konstruktor.

Czy nabywa prawo do emerytury w wieku obniżonym ubezpieczony, który nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 15-tu lat, lecz wykonywał taką pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy przez dłuższy okres (sumarycznie odpowiadający 15-tu latom) ?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 48

1. Decyzja organu rentowego z dnia 5 grudnia 2014 r. zaadresowana do X została odebrana w dniu 8 grudnia 2014 r. pod tym adresem przez pracownika uprawnionego do odbioru pism. Została ona przekazana tego samego dnia A. Nie zapoznała się ona z treścią przesyłki pocztowej zawierającej zaskarżoną decyzję i włożyła ją do segregatora z powodu złego samopoczucia. W okresie od dnia 9 grudnia 2014 r. do dnia 5 stycznia 2015 r. A przebywała na zwolnieniu lekarskim, z którego wróciła 7 stycznia 2015 r. i tego dnia zapoznała się z treścią decyzji pozwanego, ale z uwagi na konieczność przygotowania trzech odwołań, nie zdążyła sporządzić ich tego samego dnia. Odwołanie od decyzji wpłynęło do kancelarii Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat po terminie.

Czy decyzja wymiarowa adresowana do spółki cywilnej podlega uchynieniu jako decyzja nieistniejąca, ponieważ spółka taka nie jest płatnikiem składek w rozumieniu art. 4 pkt 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń, czy decyzja nie powinna podlegać uchynieniu i może być rozpatrzona merytorycznie?

2. Ubezpieczona była objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 października 2012 r. do dnia 14 maja 2014 r. oraz że do dnia 29 marca 2014 r. pobierała zasiłek macierzyński. Wniosek o ponowne objęcie ubezpieczeniem chorobowym zgłosiła w dniu 14 maja 2014 r., a w dniu 6 czerwca 2014 r. urodziła dziecko i wystąpiła o przyznanie prawa do zasiłku macierzyńskiego. Sąd drugiej instancji stwierdził, że ubezpieczenie chorobowe ubezpieczonej wygasło następnego dnia po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego, to jest z dniem 29 marca 2014 r., ze względu na wcześniejsze wyrejestrowanie się i niedokonanie zgłoszenia ponownie przed zakończeniem okresu, za jaki przysługiwał zasiłek macierzyński na pierwsze dziecko. Ubezpieczona dokonała zgłoszenia do ubezpieczenia chorobowego w dniu 14 maja 2014 r. i opłaciła składkę - po uzyskaniu zgody organu rentowego od tego dnia - więc na dziecko urodzone w dniu 6 czerwca 2014 r. nie mogła otrzymać zasiłku macierzyńskiego w wysokości wynikającej z kwoty zadeklarowanej jako podstawa wymiaru składek, lecz od kwoty wynikającej z zastosowania art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Czy podstawa wymiaru zasiłku macierzyńskiego z tytułu urodzenia drugiego dziecka przez matkę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, której dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustało z dniem nabycia prawa do zasiłku macierzyńskiego z tytułu urodzenia pierwszego dziecka, która urodziła drugie dziecko przed upływem 3 miesięcy kalendarzowych od zakończenia okresu pobierania pierwszego zasiłku macierzyńskiego i dokonała przed tym porodem ponownego zgłoszenia do ubezpieczenia chorobowego, winna być ustalona zgodnie z art. 43 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, czy na podstawie innego przepisu ?

3. Organ rentowy uwzględnił, że w czasie przed powstaniem niezdolności do pracy, w okresie od dnia 8 do 14 października 2013 r. ubezpieczona nie uzyskiwała przychodu przez pełne 12 miesięcy, więc wysokość zasiłku za ten okres została ustalona na podstawie art. 36 ust. 2 w związku z art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, od zadeklarowanego przychodu z sierpnia 2013 r., wynoszącego XXX zł. Od dnia 15 października do dnia 13 listopada 2013 r. ubezpieczona zgłosiła zawieszenie działalności gospodarczej, w związku z czym utraciła tytuł ubezpieczenia, zatem podstawa wymiaru zasiłku chorobowego została obliczona na podstawie art. 46 w związku z art. 48 ust. 2 ustawy w wysokości ustalonej od podstawy wymiaru w kwocie równej 100% przeciętnego wynagrodzenia (3.612,51 zł). Po wznowieniu z dniem 14 listopada 2013 r. działalności gospodarczej zasiłek chorobowy ustalono na podstawie art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Czy można ustalić nową podstawę wymiaru zasiłku chorobowego, do którego prawo powstało w czasie przed zawieszeniem działalności gospodarczej, jeżeli nie było jakiegokolwiek przerwy w okresie pobierania tego zasiłku?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 49

1. Powód był członkiem pozwanego Funduszu z mocy umowy z 13 grudnia 1999 r. Zgromadził środki o wartości XXXXXXXX zł. Pozwany 3 lutego 2014 r., zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z 6 grudnia 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych, przekazał z rachunku powoda do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki o wartości XXXXXXXX zł. 23 kwietnia 2015 r. pozwany przekazał pozostałe środki zgromadzone na rachunku powoda na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i zamknął jego rachunek.

Czy ubezpieczony pracownik ma roszczenie o zwrot składek, które zostały przekazane zgodnie z prawem przez płatnika pracodawcę do ZUS, a potem do otwartego funduszu emerytalnego, czy mógł tylko rozporządzić zgromadzonymi środkami na wypadek śmierci ?

2. Sąd Okręgowy uwzględnił apelację powoda i zmienił wyrok Sądu Rejonowego z 2017 r., w ten sposób, że w miejsce zasądanego odszkodowania przywrócił powoda do pracy w pozwanym. Pozwany pracodawca zarzucał, że wypowiedzenie powodowi umowy o pracę uzasadniały zmiany organizacyjne i nastąpiło 31 maja 2016 r., zanim do pracodawcy wpłynęła informacja o objęciu powoda ochroną związku zawodowego. Sąd Rejonowy zasądził powodowi odszkodowanie i oddalił powództwo o przywrócenie do pracy. Ustalił, że powód pracował jako wychowawca w internacie. 31 maja 2016 r. pozwany wypowiedział mu umowę o pracę, podając za przyczynę zmniejszenie liczby grup w internacie (art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela). 1 czerwca 2016 r. do pozwanego wpłynęła informacja Związku Zawodowego o objęciu powoda ochroną związkową. Powód na dwudziestu wychowawców jako jeden z trzech ma stopień awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego oraz jeden z najdłuższych stażów pracy. Pozwany nie mógł ograniczyć się tylko do kryterium stosunku do wykonywanych obowiązków pracowniczych. Sąd Rejonowy stwierdził naruszenie art. 45 § 1 k.p. w związku z art. 30 § 4 k.p. Sąd zastosował art. 45 § 2 k.p. i zasądził odszkodowanie ze względu na niecelowość przywrócenia powoda do pracy. Wskazał na otrzymaną przez powoda naganę, zastrzeżenia do metod wychowawczych, prowadzone postępowanie dyscyplinarne, zmniejszenie liczby wychowawców, możliwość odrodzenia się konfliktu z dyrekcją a także na naruszenie jedynie formalnych przepisów dotyczących braku wskazania wszystkich i obiektywnych kryteriów doboru do wypowiedzenia. Powód nie miał związkowej ochrony zatrudnienia, bowiem ta – art. 32 ust. 1 ustawy z 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – przysługuje od zawiadomienia pracodawcy o uchwale zarządu zakładowej organizacji związkowej wskazującej osoby podlegające ochronie. Wypowiedzenie nastąpiło 31 maja 2016 r. Odmowa powoda przyjęcia pisma z wypowiedzeniem i późniejsze wysłanie pocztą nie ma wpływu na skuteczność jego złożenia w tym terminie. Natomiast pismo z informacją Związku Zawodowego o objęciu powoda ochroną związkową dotarło do pracodawcy 1 czerwca 2016 r., czyli po wypowiedzeniu umowy o pracę.

Czy prawdziwe jest stwierdzenie, że w przypadku rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia warunek uzyskania zgody zależy od wcześniejszego wskazania pracodawcy osób podlegających ochronie, chyba że rozwiązanie dotyczy osób chronionych z art. 32 ust. 8 ustawy o związkach zawodowych?

3. Powód pozwem z 2015 r. wniósł o zasądzenie od pracodawcy jego zmarłego ojca kwoty XXX zł wraz z odsetkami ustawowymi. W uzasadnieniu pozwu wyjaśnił, że jego zmarły ojciec był pracownikiem pozwanego. Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 2013 r. została mu przyznana renta rodzinna, a więc spełnia przesłanki do uzyskania odprawy pośmiertnej. Pracodawca zmarłego ojca wypłacił mu jedynie część odprawy pośmiertnej w kwocie XXX zł, która miała stanowić różnicę między należną odprawą a uzyskaną kwotą odszkodowania. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty świadczenia, ponieważ wykupiona przez pracodawcę polisa nie obejmuje świadczenia z tytułu odprawy pośmiertnej.

Czy artykuł 93 § 7 k.p. może być zastosowany w stosunku do osoby uprawnionej do odprawy pośmiertnej, której instytucja ubezpieczeniowa wypłaciła świadczenie na podstawie dowolnej umowy ubezpieczenia zawartej przez pracodawcę, obejmującej ryzyko śmierci pracownika (np. umowy z tytułu następstw nieszczęśliwych wypadków)?

PRAWO PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

ZESTAW NR 50

1. X od 1 czerwca 1997 r. prowadził działalność gospodarczą. Działalność ta została zawieszona, a następnie odwołujący się podjął ją ponownie, jednak nie zgłosił się do ubezpieczeń społecznych. Wysokość zadłużenia składkowego została wyliczona przez organ rentowy z urzędu w związku z niedopełnieniem ustawowego obowiązku złożenia deklaracji rozliczeniowych za okres od lutego 2012 r. do lutego 2016 r., gdyż odwołujący się - mimo powiadomienia go o wszczęciu przez organ rentowy postępowania i pouczenia o możliwości czynnego uczestniczenia w nim - nie złożył dowodów ani prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych. Odwołujący się nabył uprawnienia do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, poczynając od 1 września 2011 r. do 31 stycznia 2021 r. Nie przedłożył organowi rentowemu decyzji Komisji do spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców.

Czy warunkiem powstania obowiązku ubezpieczenia społecznego z tytułu wykonywania działalności twórczej lub artystycznej jest decyzja Komisji do spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców działającej przy ministrze właściwym do spraw kultury uznająca działalność prowadzoną przez wnioskodawcę za działalność twórczą lub artystyczną?

2. Wnioskodawczyni była pracownikiem Spółki X od 16 stycznia 2006 r. i świadczyła pracę w biurze od 8⁰⁰ do 16⁰⁰. Jednocześnie zawierała umowy o dzieło z Y i z Z działającymi jako spółka cywilna. Przedmiot działalności spółek jest podobny i działalność obu firm była powiązana. Sąd rozstrzygnął, że wnioskodawczyni nie może być objęta obowiązkiem ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania umów o dzieło i zlecenia, bowiem w ramach tych umów nie wykonywała pracy na rzecz S. Sp. z o.o. (art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i 2a, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1, art. 36 ust. 1, 2 i 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 22 § 1 k.p.). Wykonywała czynności wyłącznie na rzecz spółki cywilnej. Sąd wskazał też, że był związany prawomocnym wyrokiem oddalającym powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy ze spółką cywilną w miejsce umów cywilnych. Organ rentowy decyzją z 31 października 2014 r., umorzył postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz wymierzenia podstawy wymiaru składek z tytułu umów o dzieło oraz umowy zlecenia zawartych z Y i z Z.

Czy organ rentowy umarza postępowanie z powodu prawomocnego wyroku oddalającego powództwo o ustalenie stosunku pracy, gdy wnioskodawca żąda wydania decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej ze swoim pracodawcą, czy wydaje decyzję merytoryczną stwierdzającą podleganie albo niepodleganie tym ubezpieczeniom?

3. X został powołany do pełnienia funkcji prezesa zarządu spółki w dniu 12 czerwca 2010 r. W tym roku spółka wykazała stratę, a od dnia 29 lutego 2012 r. zaprzestała działalności. Upadłość spółki, obejmująca jej likwidację, została postanowiona w dniu 24 września 2012 r. W dniu 27 października 2015 r. spółka została wykreślona z rejestru. W postępowaniu upadłościowym Zakład Ubezpieczeń Społecznych zgłosił wierzytelności z tytułu nieuiszczonych składek, a wobec ich niezaspokojenia z masy upadłości, decyzją z dnia 10 stycznia 2017 r., wydaną na podstawie art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stwierdził odpowiedzialność za te zobowiązania byłego prezesa i obciążył go kwotami na ubezpieczenie społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, naliczając od tych kwot odsetki do dnia wydania decyzji.

Czy członek zarządu spółki z o.o., która została zlikwidowana przed dniem 1 stycznia 2016 r., ponosi odpowiedzialność za zaległość składkową z uwzględnieniem odsetek należnych po dniu ogłoszenia jej upadłości do dnia wydania decyzji na podstawie art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej, czy też nie ponosi takiej odpowiedzialności ?